

vit pranje ~~gl.~~ gl. žir in žlti, prvi polni
Dobro živine druge vrstah, zoder vina, kragar
so, da gospodar ~~ni~~ ni ubojen, grajičar, lahko na strani
stane, da se gastroan premo, ena vsakega ~~pl.~~ na strani
~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~. postavi, danvarno je ne staneje
druge. Na Unstran vode se je drgal, ~~na strani~~ na višku, znamenje, da
je ~~omele~~, stromen hrib, po katerem je od jele mož iz naroda in
~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~ ne plemenitnik.
Kotli narzgor, pelyala, lipo posuta in nadelana
cestica. Vendar mostu ni bilo nobenega od brega
do brega, morča ne, ker ni ~~ni~~ niso gospodje
Soliskega gradu hoteli dolika stroškov pariz det
da bi se bili čez ~~globoko~~ široko in precej
globoko kotli mostu delali, ki pa, ker se raje
semu, ker so vedeli, da je varnejši v gradu stanovit
ako mostu ni, kajti od juže in od severja in je noben
pa so jih kotli bridke in gozdi gozde,
le čez kotli senkaj bi bil mogoč sovražnik
napadati in zato je bilo bolje brez mostu.
Na mestu tega, pa so stale na jazu velike
gori mlini velike plavi in čolni, v katerih
so hodili gospodje ~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~
in ker je imel ~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~ da opraviti, da je gospodo na plavik
prepeljavati od svojini klagor, imenovaloga je ~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~
je od kar so tedarji močje posniti, Ravnika
~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~
ni bil podoben nikomur, ~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~
ni delal robote, niti ~~na strani~~ ~~na strani~~ ~~na strani~~
njegovi četje so bili obogateli in odhupili sebi
in svoje imetje od gospodarov liteskih ter so

bili prosti tako, kakor katerikoli gospod.
 Če je imel gospod ^{Premačie} ~~Premačie~~ posel, da je
 prepeljal gospoda in njegove reči čez Kolo.
 Delal je to po neki pogodbi, to ne iz dolžnosti
 in pa ker je bilo tačas varneje, da se bil clo-
 vih premožen in manj zorožen in zidom
 zavarovan prijetel kaceemu množineju.
 Da Klerici mu je mogel pomagati v sili, dene-
 imenom podganjati vsakovrstne lakomnege
 Janez Plavnik, tedanji gospodov mlina in
 drugega naselja; bil je mlad ^{mlajši} ~~mlajši~~ komaj
 tri in dvajset let star, najljepši možki med
 gospodi in kmeti daleč okoli.

[illegible]

Debeli gospod ^{Splestkar} ~~se~~ ^{se} do tal ne vidi čez svoj trebuh
po tleh. "Korda bomo vozili kakle gorpe - ugi bje bje bje"

"~~Se~~ Mo so stare, bom jaz neroden in bom
zornil v vredi, ali pa mi uide čez jez vse
vklj, "Dostavi smeja se ~~se~~ četr
"Polaj to gospodar sam preklesti, "prito
"Taj pa vem kogi bomo vozili. Gropica ~~se~~
Lenica zgradn bo imela zemine, pri mojdah
Da bo to."

Kdo je rekel "oglas" se gospodar pa Taney
Gremice ~~Stavnik~~ stopnisi med blesce. Precej stihne
~~Stavnik~~ govorica, vrak je delal svoj ~~se~~
nalo pridneje labor popred.

A notica, to sem le tako dal odgovor ~~se~~
Taney ^{Gremice} ~~Stavnik~~ je bil moč, ~~starej~~ ^{starej} se
mladenec. Komij dve in dragej let star,
~~naš~~ ~~gostane~~, dica ~~se~~ je bil sicer malo gora

velo, ~~starej~~ ^{na} je bil gora velko na solan ^{na}
dar bilaj ^{na} glasn, da ga ni lepiga moža ni
med gospode ni ne med kmeth, kakor je

~~Taney Stavnik~~. Hiroke pari in cela vziast
v najlepši razmeri, Razala je, da ima Taney
lebsne moči, kakor ne kteri bodi moči.

Oblake se imel v vredi med gospodsk in prito
Kmečko sedanjih časov, narajena iz tanjega
platna in aulka, in iz ilobneje vestrojenga.

in skupljaval daleč ob prazgodih ob Kr.
in ki bilikani skusil z odstopi, in prepričani
in živico pomnožit premoženja, kateri
auti in rabiti ob obliki ^{ki so najpogostejši} prazgodih
jim. ~~Ra se mas prazgodih~~
Ljeto je se ^{ne} motim moje ^{lepa} oko bil
kakor moje ^{lepa} zrak, - rece stari Tonek
mladeni gospodarji, in ravno zdajle gre dol proti
vodi.!

"Kdo? pravi gospodar, ki se je bil čudno
zamislil od prejšnjega pogovora med hla.
D. Kaj ne veste kaj smo govorili ravno? Bo
podčrna Lenica z grada, Ljeto, sem
ste, vodo, ki se je pa vozila rada, ste,
hoj, D. Knež odveži plavi colniček, pa
cini ga v vodo, jaz grem po lepše vestki
in polni Ljeto, ~~pa~~, prepeljam
~~lepa~~ malo tašico, kamor-le ste rada, pa
giti se bo hotela; bomo videli."

Dolg blazni, ki ga je Tonek klical Knež, po
tine legel, lep colniček, ki je ^{vodo} podložen
stal na bregu srebem, v vodo, ~~pa~~ ^{enostri}
Tonek pa prinese gladke bukove ^{vodo}
z ~~lepa~~ trama. Unstran vode je bila praz
kramna Lenica po orkam ^{nglajsonom} ~~lepa~~ ^{pa}
ed grada dol proti vodi. Spremljala jo je
mlada ^{mlada} žena, starija žena.

prerobi iz čistega zlata, in mille amene besede
je ~~prerobil~~ vezal mali locanček iz istega bliščavega
kovine.

"To je lepo, Janez, da pridete sami pome - rekla
je gospica Lenica svojemu mlademu brodniku,
ko je je prisadil v ~~sreda~~ en korec črna na
črna Klepico ~~zelo s steno~~ itojnico vred,
skrbno vleči naj se varuje ~~na~~ ^{in omahnuti v vodo} utločiti v
strani, sam pak pozrijel veči na drugem koncu
- Morale vam se bom prav lepo zabavati, in
očetu naravnost, da se bode ~~pozabili~~."

Veliko napake bi priporočeval, če resnično pro-
vesti storil, in v svoji nerodnosti za deset sto-
pinj više poskočil, ko bi lepim svojim brat-
kam hotel praviti poklone in sentimentalne
progovore med gospico Lenico in mladim
mladim ^{Gremščetom} ~~Pravim~~, kajti vedele bodo, da maj-
mladenec ni ~~ni~~ poznal poklona in poimenu-
ne, da ni znal ni brati romanov ni pisati. Lepi
pisem, samo o meci snikati in ni; veselo voditi, in
gospodari, in o potrebi je takle konška
~~klapica~~ ⁱⁿ ~~rečeno~~ ⁱⁿ o potrebi je takle konška

to je bilo vsa njegova umetnjava.
A kdo je tečas znal mnogo
več?

Delo praziti z lastno roko, Govoriti pa je
bravje, kakor kar ~~mu~~ je srce čulipo. Če pa
tega ni upal govoriti, raje ni govoril, če je
pa imel pomenke, kakor je ~~rečeno~~ dan
Nebo ^{mo} ~~mu~~ ~~rečeno~~ ~~bravje~~ ~~zamenjati~~
da drugače ni znal govoriti, kakor narav-
nost, je možlo. Ker pa je vse, ktero ima že
od nekega svoje torne in muhe, priporočeval
govoriti naravnost, tam se je ~~bravje~~ ^{Gremščet} ~~zamenjati~~

Kenda veste, da pride še nekdo z gospodmi
reče mladenci.

"Se nekdo?" ^{ripiš Leticia čude se} "Tega ne vem, nisi mi povedal."

Kdo bi pač prišel?"

"Tega vam ne morem povedati. ~~Ne vem~~ ^{Ne vem} vam
prišel je gost, ki ~~vam~~ ^{vam} pride mileje od
tega drugega človeka."

"Mileji, za Kaj?" pravi Leticia karigul oči
vani.

"Taz ~~am~~ ^{smilje} mislim, kakor kakor drugi gojijo."

"Menite Terez, da imam jaz rajtjasa
kakor domaćine? @ ne, "rekla je mladenica
veselega obraza, ter stopila iz čelne
stojnice, drže se s krepko roko
~~mladica~~ brodarya.

Leticia ozdihljaj mladencev je bil prišel,
da bi bil Kaj rdo razlagel zadnje gospicine
besede na lasten prid in dobiček. Kako
in Kaj je pa dalje mislil in ~~že~~ ^{že} želel, ko
je denico vedel v ~~lepo~~ ^{svoj} misl, tega ni
priga pravljica ne pripoveduje, niti ne
beremo v nobenem pisnu, le to je goto
vo, da ni govoril o drugih, kakor o
navadnih rečeh.

[illegible]

 Leg dil je berega, mladega srca,
 ki je najbolj potonci in
 med vsem koni.

vrlo in domačim

bolje
oni su
Lakaj
izvede
"Torej
ga je
Lakaj
je de
zakim
nerv
svojeg
Kdo
ga
je
me
Da
moja
dobro
segl
rag
me
Lem
Kdo
"Plac
me

bolje bilo ~~pa~~ njegovi novi misli, kakor & zoredom ~~pa~~
 sta drzicim se starim navadam, kajti postal je bogat
 oni so pa obubazali od dne do dne bolj in so morali ^{na} vsakovrstne načine, ki niso
 Takaj je bil Boštjan Kras & njegovi družini, ^{bi on prostem po gđanji}
 izvedel bode radovedni bravec iz naslednjega pogovora, ^{moji pravice in nepravice}
~~pa~~ poskusiti, kako ^{bi ugajali svojim strastem}

"Korej pravite, da bi nam utegnil, ako - kako
 ga je imenujete. Koren zapreke staviti!" reče

~~Boštjan~~ Rupec in obrvi gleče okup kakor huda ura -
 Takaj mi tega nite popred povedali, da ~~menite~~
 je deklica drugemu obljubljena, da ga jaz raz-
 želim. Veste kaj, jaz glave ne zastavim tudi za
 nevesto ne, kakor bi že neznano rad dobil
 svojega prijatelja hčer."

Kdo vam je rekel, da je obljubljena - ~~steja v steno~~
 ga gospod bliski z debelejšim glasom, kakor
 je bil sam. - Prosim vas gospod Kras, razumajte
 me prav tako, kakor govorim. Taz sem le rekel,
 da mi je Koren že dragota v misel vzel, da vame
 njeja hčer. To se ve, on meni, da mi bode s tem
 dobroto storil, ~~in mi bode hčer~~, in da bom jaz
 segel z obema rokama po njej. & vame naj me
 vrag, ali kdo hče, ako jo bode kdaj in kdaj
 mi je niso nikdar obljubil, ni niso o
 tem z njim govoril, molčal sem."

Kot molči, potopilo izgovori
 "Kot molči, potopilo izgovori" - reče potem
 Placid, dolgo strani - ~~to je pravi, Kras~~
molči, potopilo izgovori Taz grem z vami,

Da b. gospodščino, vaša lepa kćer poročil s tem
častnim gospodom, pa kakor vidim D. D. ne bo zdaj
pot. Kati pastir v vrolo zid. poste si priganva ob
in se vi. Kaj ne mislite tako gospod. Kati?

Ulrika je pot na čelo stopal in
je prišel v zadrego in shel v dvih nasprot
nih strah. Obracal se je na sedlu sem ter
tje, kar je so mu strahoviti udje odgnala
li in mi vedel. Komar bi odgovarjal napre
al b. protolajil plakega patra in
živnega snalca, prihodnjega zeta.

„Maja žer, — reče naposled obema — moja
ranyce nize žene, — ^{jam} go sam komar, go
in to bi mu bil desetkrat na uho povedal
da mu jo bom dal, in premislil bi se čig
gospoda, kdo mi more kaj zato?“

„To je vse, — reče Kati blanes boje
ali kakor ste nam pripovedili tega korenja
ki si upanje dela dvesti gospod. vaša sestra
to kćer, manjga jaz ga pravica. Diga
kamed vitezji. On se ne bo zmešal in
ni za me, ampak prišel — se boji
v obliki, in —“

„In in —“ Ulrika se polaska in se
ki in mi boje, kakor nekter. Digi gospod
Vedel in znal bi svojo pravico brantijne
ne bode branil sam, podarjate me, —
„Debel gospod nevojen.“

ostaneva in vrnete se v naše mesto domov.

Kupec je nekaj odgovarjal, solerka je pa kar postljal ampak obrnil se k menihu in mu rekel:

"Veste kaj, oče duhovni, ako se bojite, ostanite z menijimi, ostanite tu v Lizenberku, jaz sam preskobilim spremstvo, da ~~ključa~~ ~~in~~ ~~kuo~~ da pojedete nekaj, kadar boste tu bode prva prilika."

"O jaz se ne bojim," odgovori pater Klavd, hotel sem vas samo opomniti, da se varujemo. Tace je nemam česa bati, kaj bi kdo hotel meni, ki nemam na sebi drugega ko revščino. Pa vi in gospod Kras."

pater

~ men

Ulrik je ~~proti~~ ~~z~~ ~~gledal~~ ~~pater~~ ~~Klavd~~ ~~se~~ ~~je~~ ~~dal~~. Ker je ta videl, da je v boji osamel, da je Kras poguma dobil, ukiel je tudi on skrb in se poslal. Katihoma pa je obetal obljubo spulmiti, da bi vrečno prišel zopet v samostan v Ljubljanu, kjer ~~je~~ ~~ga~~ ~~se~~ ~~mu~~ ~~je~~ ~~da~~ ~~ne~~ ~~bo~~ ~~niti~~

"Menite - ga čne zopet kupec -; da bode hčere volja izet' moža, ktere ~~ga~~ ~~se~~ ~~je~~ ~~izbral~~ ~~'vi~~?"

"Kaj heč in nje jaz nje oče imava eno isto voljo" odg. vori vitez. ~~stegniti~~ ~~se~~ ~~in~~ ~~se~~ ~~obli~~.

"Če pa že sama izbrala, ~~in~~ ~~ne~~ ~~menite~~ -"

"Ki ne," reže mu osano v besedo Ulrik. "In ki bi tudi ~~in~~ ~~bi~~ ~~bi~~, niti ~~je~~ ~~ko~~ ~~ne~~, otrok se ravno, klor oče hoče. ~~Dr~~ dva otroka imam - sem ju imel - eden

je ni poslušal moje besede, menda vendar drugi ne bo
tako, ^{Ho, prvi}.

"Torej ste imeli dvoje otrok? prasa Kupec. Kako da vas
nisem slišal govoriti se o kom drugem kot o biseri?
Imate sina?"

"Lina sem imel!" odgovori Ulrik kratko in čelo se mu
zatemni, ^{Kajpa da bi se nekaj} ~~videlo se je na besedi~~ ^{ne} povsice nega do misli,
videlo se je na besedi, da ne govori rad o tej reči. Leta je
precej utihnil Kupec trav, ne pa pater Placid.

"Ali je vani umrl?" prasa menih.

"Norda se živi - reče debel mož, pomislivi malo, al' bi
odgovarjal al' ne -; sel je pred tremi leti ~~z doma~~ ^{z doma}, na Kemško
kamor je ose vrel; naj bode. Kjer hoče, moj sin mi
več, ni mi bil pokoren; ~~dal~~ pečal se je s sovražniki in zametavanci
svojega očeta. Ulrik s' lotiske ima mnogo sovražnikov,
gospoda."

"Kdo bo vam oči zatisnil? To niste dobro jstarih; prižaneshi
~~presto menih~~

"~~To bote mi, gospod, z doma~~
bi mi bili kaj? Kaj pa je storil? spraševal je pater Placid.

Vendar Ulrika je prižela nevolja, ni hotel odgovarjati na
tako prašanja, ^{reč} o kateri se je govorica plela, hila mu
je neprijetna. ^{Prejeto} ~~Prejeto~~ torej menihu besedo rekel

Da so blizu ^{doma} ~~blizu~~ Taneza Grmšiča, kjer se prepečijo.

Spodbude konje in tih prijezd krdelce pred
poslopje Grmšičevo na brod, kjer so bili klapci
že pripravljani z drogami in vesli. Na bregu

je zagledal gospod Ulrik svojo hčer Leno, ki je tu č
kala, namignivši ~~svojemu~~ ~~namišljenemu~~ zetu poma
ga si s konja ~~ter~~ ~~svojemu~~ skornem životu pogubi Leno
ce, ~~potem~~ ~~pa~~, ~~videl~~ ~~da~~ ~~je~~ ~~gospod~~ ~~Krav~~ ~~sam~~ ~~ki~~ ~~je~~
~~pristopil~~ ~~in~~ ~~po~~ ~~kaze~~ ~~in~~ ~~imeni~~ ~~je~~ ~~je~~ ~~gospoda~~ ~~Krava~~ ~~reki~~
Da bode njuni gost za nekaj časa, ter ~~pa~~ se obrne k
gospodarji Gremšiču, prepustivši ~~gospoda~~ ~~Krav~~ ~~samemu~~
Da bi se poklonil devici in sesnail se ž njo, v katerem op
ku kupec mitakor ni bil tako neizveden, kakor bi si
kso mislil. ~~Lena~~ ~~pa~~ ~~ki~~ ~~je~~ ~~zadregi~~ ~~je~~ ~~bila~~ ~~Lena~~. ~~Starejša~~
enacim gudem kakor je bil mestnjan kupec, pobesela je
oci zdaj in zdaj, zaradela ~~lice~~ ~~in~~ ~~krasno~~ ~~lice~~. Krav ~~pa~~
se je veselil ~~misle~~ ~~da~~ ~~je~~ ~~pridobil~~ ~~na~~ ~~prvi~~ ~~nastok~~ ~~devičino~~
~~svo~~ ~~srce~~. Da bi bila deklica ~~marit~~ ~~misli~~ ~~ž~~ ~~njim~~ ~~ne~~
~~moremo~~ ~~reči~~, ~~ker~~ ~~ni~~ ~~ne~~ ~~provdan~~ ~~je~~.

Kako je vino v veljem sodu, moj prijatelj Gremšič? pravi
grajščak Ulrik, ki vrtoben prekupčevalec gospodarja,

"Dobro - odgovori ~~si~~ mlad mož -; spridelo se ne boče,
za to bi glavo zastavil."

"No, le gledaj da ne. Prodajal ga boš morda sam, jaz ne
bom več upiral se, čebe vsaj ne bo nihče sovražil zato,
prijatelj. Taz bom kupčijo pustil na stare dni, hčer bom
oženil, vidis tam gospoda, ki je prišel z menoj; ta je
bogati kupec iz Gubljane Briljan Krav, zet moj. Menda

vendar
bom po
Gremšič
ki mu
v tla.
videl
v co m
nes Kr
migala
starek,
menda
Prej je
"hčer
ženin,
tako se
gudem
licica,
pleme
gudem
tisti
slabo
mi
nen p
voli
tuje

vedar pri svatovanju prijatla, kateri si ^{mu} bil, ne
bom pogrešal?

Gremič ~~je~~ ni odgovoril na to vprašanje nič, tudi roko
ki mu jo je ~~dal~~ gojček v slovo, ni stisnil. Lupo je gledal
v tla. Ko je pogledal se je predramil iz zamišljenosti.
videl je, da so konji na plavik in klapci ~~so~~ se odvrinili.
V so malom čolnecu je ~~bil~~ bil g. Ulrik, ostri gospod
nas Krov in Lenica, ki mu je prijazno smehljal se
migala g. roko. Veslal je čola sam stari enooki
tonet. Dvornavno je bilo še eno veslo ^{namenjeno} ~~po~~ ~~namenjeno~~,
menda gospodarju.

Prej je prece, čel je gospoda mladeneč ~~sanjajoč~~ ^{odhajajoč} v hišo.
"Ker bo oženit! Veste, da ima je prišel po mlado Leno
žnina, pretravnila ga je čudovito. Zakaj?" Nasmrno je
tako se je tolajil, Zakaj ne bi sreče privoščil drugim
ljudem, Zakaj ne mili Lenici, ah, ki je dobra kakor
tatica, za te? zastoj je, in vselej je bilo in bo. Ona je
plemenitega rodu, vitezova hči, t. le bogatega ^{mnudrega} moža iz
gudstva. Vse to pa ni pomagalo nič, miru ni imel
tisti večer in vsa noč al.

Slabo ~~se~~ je bil Gremič priklupil k luponu Krovu, vpravi ker je videl, da
mu namenjena ~~se~~ nevesta tako milo daje slovo. Torej je precej č. čolna
se prasa Ulrika: Kdo je oni kmet? Na tako vprašanje je veslar
vrti enooki tonet ne pa najlepši zakrutil med ustnicami in
tuzega gospoda tako hudo in grdo pogledal g. s svojim zdravim
očesom da je bil umolknil.

Na precej velikkem hribu, ~~ki~~ pod Klucem tik
 v oznožji teče rakov in rib polna Krka, vzdigoval
 se je, kakor smo že omenili, močan grad Toteski,
 kakor so ga imenovali domaćinije, ~~slovenski~~, ali ~~Evro~~
~~kakor so ga imenovali tuji zidavci, ki so prišli~~ kakor
 naseljeni zmagovali naselili se ~~so~~ ^{se} ~~sredi~~ ^{med} ~~mišnega~~
 preveč ~~priliko~~ ^{priliko} ~~prapratega~~ ^{prapratega} ~~naroda~~ ^(Eind) ~~slovenske~~ ^{slovenske} ~~korenine~~.
 Nemški ~~in~~ ⁱⁿ ~~pa~~ ^{pa} ~~pridelek~~ ^{pridelek} ~~so~~ ^{so} ~~dalj~~ ^{dalj} ~~gospodarji~~ ^{gospodarji} ~~sviji~~
^{nasebini} ~~mu~~ ^{mu} ~~se~~ ^{se} ~~na~~ ^{na} ~~nejbož~~ ^{nejbož} ~~gato~~, ^{gato} ~~ker~~ ^{ker} ~~je~~ ^{je} ~~bilo~~ ^{bilo} ~~ob~~ ^{ob} ~~Krki~~ ^{Krki} ~~v~~ ^v ~~staro~~
 davnih časih se vse ~~pusto~~ ^{pusto} ~~z~~ ^z ~~gora~~ ^{gora} ~~zarasčeno~~ ^{zarasčeno}, ~~se~~ ^{se}
 Denariji dan, se ~~ve~~ ^{ve} ~~da~~ ^{da} ~~je~~ ^{je} ~~ine~~ ^{ine} ~~ne~~ ^{ne} ~~pri~~ ^{pri} ~~stijno~~ ^{stijno}, kajti malo
 prijetnejih ~~tihih~~ ^{tihih} ~~brajer~~ ^{brajer} ~~je~~ ^{je} ~~v~~ ^v ~~naši~~ ^{naši} ~~Sloveniji~~ ^{Sloveniji}. ~~Ali~~ ^{Ali} ~~kaj~~ ^{kaj}
 govorimo o Denarijih časih, kje so grajsčaki, kje
 njih domovja! Le sitanki, gola ~~ob~~ ^{ob} ~~ščena~~ ^{ščena} ~~gidovje~~,
 po katerem raste kapriva in brin, mole so sivo lice
 v nebo, stara pica nekdajnosti.
 Grad je bil postavljen na ~~skali~~ ^{skali} ^{Kominitih tleh}. Spodnji del, kleti
 in jee so bile celo v skalo vsekorne in Valoagor
 naš zgodovinar priporoča, kako so se Turki v
 poznih časih pomnili temnice „zelenega gradu“
 v Toleski. ~~Tudi~~ ^{Tudi} ~~je~~ ^{je} ~~bil~~ ^{bil} ~~poslopje~~ ^{poslopje} ~~je~~ ^{je} ~~bilo~~ ^{bilo} ~~ob~~ ^{ob} ~~zidano~~ ^{zidano}
 s trojnim zidom, trdnim ~~repe~~ ^{repe} ~~skorej~~ ^{skorej} ~~nepred~~ ^{nepred}
 brim. Kotranje poslopje, sezidano po gotiški stavbi, na

Tuzi

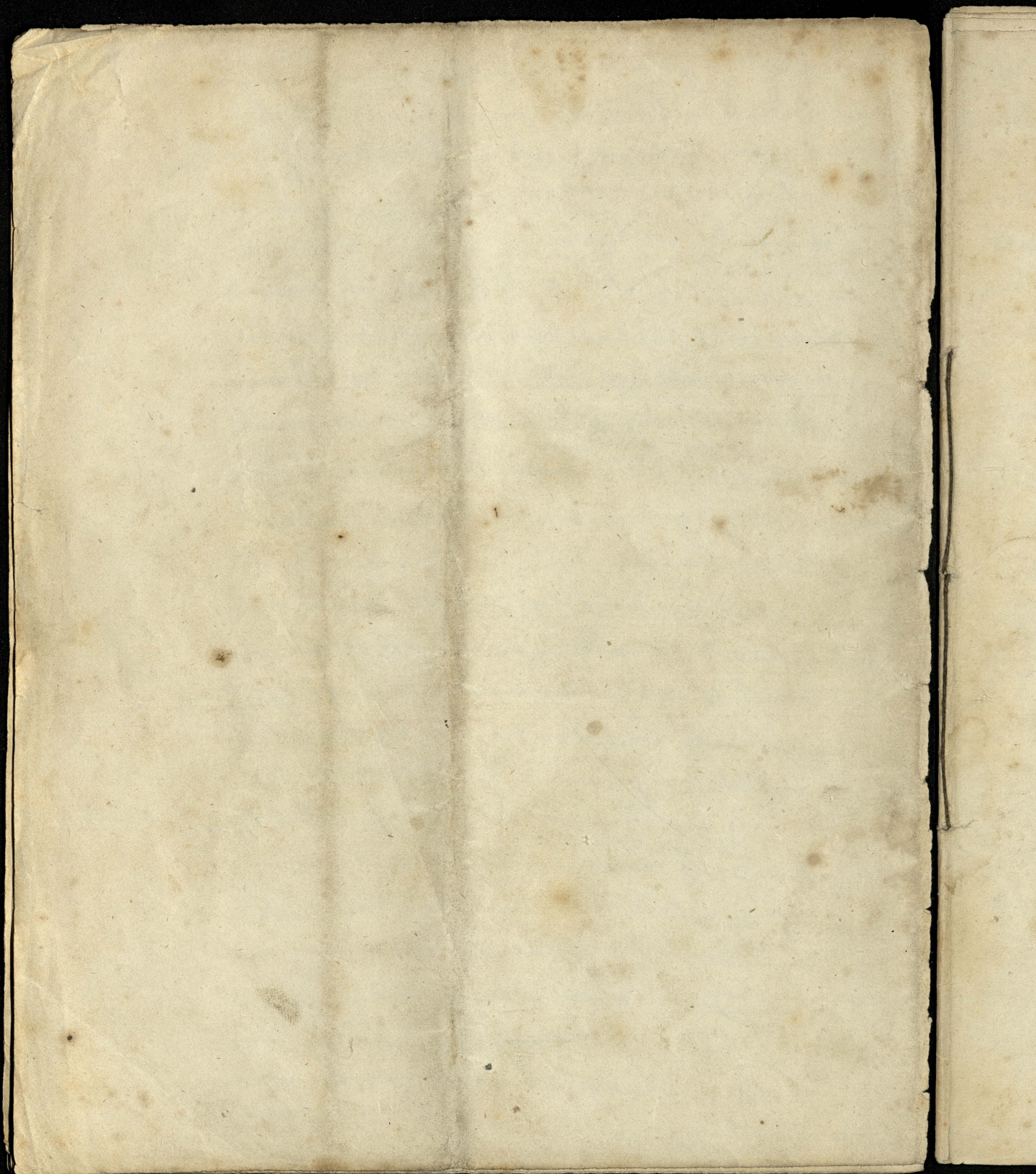
+

11
itini ogle, bilo je popolnoma primerno zunanji utorjavi in
taka pričala, da ustanovitelji niso bili reveži, kajti
bilo je ~~Kraso~~, dasiravno prosto oglato kakor brez
posebnih lisov, vendar lepo.

Uveliki sobi tega grada, okincani z ~~boja dragocenimi~~
preprogami stenah, stala je velika miza tik kamena
tega stebra, ki je držal belani strop nad seboj. Na
mizi je gorela vsičena sveča v ~~stebnem~~ ^{velikem} velkem
svetniku, okoli mize pa so sedeli pri poglcenih
~~kupicah~~ časih vina rdečega dolensko-kranjskega
vina, naši trije znanci popotniki. Bili so ravno od-
večerjali; gospica Lena je bila odšla v svojo stano
spalnico, gospodje pa so ostali še pri kupici.

Sveti trojica mi v nebesa pomagaj! — ~~prazni~~ ^{prazni} reči
pater Kac in vzdigne kup časa do ustnic — gospod
Kras imel boste nevesto vredno lepega blaga in bele
ljubljane, kakor jaz vem od posvetnih reči. Na
zdravje vaše neveste, gospod Kras, gospici Lenice,
lepa devica — čista devica in nedolžna — pravim vam jaz,
ne zdravje je gospod Kras; Bog daj da bi bila kmalu
poroka. Reki izpije ~~duhni~~ čase čez pol.

"Kihče tega bolj ne želi", verjemite mi prijatel — odgovori
kupec tišnemu gospodarju — in vi duhovni oče. Od-
kar sem jo videl, utisnila se mi je ~~sedna~~ ^{sedna} globoko v srce.
Moram jo imeti in čisto do sodega dne tu sedim, kis presega sje vse kar sem
si domišljeval o njej."

Jurij

12

kel
 so
 gre
 pro
 H
 obl
 on
 Kaj
 odpr
 malo
 H
 sob
 zardi
 da se
 skni
 il v
 oče
 ti je
 Vi s
 vici
 Graj
 da j
 Vesel
 sezn
 bog

"Kaj
odpr
malo
stici
~~zelo~~
zardi
da se
skni
de v
oče
ti je
"Va s
vici
Graj
da j
"Ves
sezn
boj

"Va
 vse
 Graj
 da
 "Ves
 sezn
 bolj

Tako se je pel prigorov obli ene iste reči. Lirarom
bolj prok ~~so prok~~ je šlo vins pod lasi; jeziki so
prihajali težki v govoru so opletali in spanec je po-
stokal ne duri. Torej se ~~duštr~~ ~~na~~ poklice gospo

Ter
Ulrik postle, da preljati oba svoji gosta v odmejene
sobe. Sam pa vzame luč in po kamnitih mostovžih
gre v drugi konec gradu, kjer je bila ^{Leničina} stanica obzrjena
proti vzhodu, s pogledom ob široki reki. ~~v razgledu~~
Hčer najde pri oknu slonečo, kako je gledala v sinje
oblake, in zamisljena ~~se~~ ne ne zapazila, da je stopil ~~on~~ on
on v izbo.

"Kaj je, da ne greš spat, ljuba moja, in da imaš celo okno
odprto zdaj po noči." pravi ~~on~~ Ulrik ter postavi luč na
malo nižje.

^{se speni} Da je oče v njeno sobo prišel
Hči obrne od okna mih' obrazek in ~~vidi~~ ~~se~~ ~~vidi~~ ~~se~~
sobi, kar ni bila ~~sest~~ njzora navada; ~~zavide~~ ~~se~~ vendar
zardi, pobesi oči in odgovori očetovemu vprašanju ~~reči~~:
Da se jej ni ljubilo spat, in ker je vroče, odprla si je
oknice.

"Le v 8 mesec ne gleda, deklica, on ti bo glavo gmešal" reče
oče in se vsede. ~~Lej~~ ^{Lej} ~~Lajp~~ ^{Lajp} okno in tu se vsede. "Kako
ti je všeči najin gost gospod Kraw iz Grubljane?"

"Vše ste ga priveli, - odgovori deklica - in kar je vam po
všeči je tudi naši hčeri. Kdaj pojde od nas?"

Grajčaku je bilo ~~le~~ le pavo izvedeti, ni čuda sedaj
da vprašanja ni slisal ~~in~~ ~~ne~~ odgovarjal.

"Vesel sem, da ti je pavo gospod Kraw. Želim da se
seznaniš z njim. To želim in menim, da mi boš
bolj veselje delala, kakor tvoj poprejšnji brat, nehvaležnik."

"M^h oče -"

"Koli si rekla, sem kaj čes reči, ti ne umes tega. Seže
jej v besedo malo nevoljen. Želim da mi včasih deliš
na stare dni, zakaj ~~ti~~ ne bo dolga da grem za ranj-
co tvojo miterjo. Gledaj, Guba, da te bom blagoslovjal,
pred smrtjo. Ravnaj prijazno in lepo z njim."

~~je a nasam~~
~~To teh besedah vitne se stola, vzame luc v roko~~
~~Bci, naprijazno ne bom. S~~

"Kolikor bo v mihi moči man bom postregla, ker tako
hočete!"

"Ti si previden otrok; ^{da} veš kaj se obeta dobrim otrokom.
Tvoj oče te bo blagoslovjal."

~~Nekako~~
mekko je govoril starica. Hči ni vedela vzroka, čudno
se jej je zdela. Gospod vzame luc v roko, predno
paki odide reče hčeri:

"Dobri človek je, gotovo bo dober mož, le spoznaj
ga. V kratkem ga boš ljubila."

"Bci!" rekla je hči, naprej pak jej je besedo zupalo.

"No kaj ti je?" prasa Ulik ali je bil že na orahih.

Nevolja se mu je grbala na čelu in glas ni bil več ti-
sti mekhi in miloboljivi kakor popred. "Kaj ti rada?"

"Kic! oče, ali - pustite me - jaz nočem - kaj ste
rekli, da se jaz morim? Kaj ne da niste rekli?"

"To se ve, da sem ti nekel, ~~baba~~!"

Kajti oni niso dosti krat imeli drugega kar so se rili in
z prdo iztrgali prodloznic iz rok, dostikrat niso mogli
poplačati svojih dragocenih pojedin, ~~ki so bili~~ ~~pa~~
~~je~~ ~~ne~~ ~~imel~~ ~~in~~ ~~klance~~, utisniti s plačo, brez kterih jim
pa vendar pri takasnih okolnostih ~~biti~~ ni bilo mogoče
biti. Ulrik Soterški pa ni imel samo drugih
česar je želel, ~~pa da je~~ ~~temveč~~ ~~je~~ lahko je imel
tudi toliko krdelo klancev, da so ga sprostiljivo ~~to~~ od
daleč gledali tudi najdrznejši in najbolj lakomni
njegovi sovražniki posamejno.
Misli bi kdo potem takom, da je bil grajščak ~~miren~~
~~ravnotežno~~ miren in tih. Kakor je bil ~~miserablen~~ ~~po~~
ni bilo tako. Dvojglavneza gnacaja svojih očeter se
tudi Ulrik ni mogel popolnoma otresti. Kakor
so ~~mu~~ ~~delež~~ njegovi vsako svojo misel ~~pa~~ in vsak
besedo pripravi bili z ~~svet~~ ~~svet~~ ovis dognati;
tako si tudi Ulrik nikakor ni dal ugovarjati;
Celo ~~lastnega~~ ~~sin~~ ~~je~~ ~~bil~~ ~~on~~, kteri se je obračal
nekoliko po drugih in ne po očetu, ~~in~~ ~~se~~ ~~si~~ ~~sin~~
se je razpal in sicer nič manj, kakor da mu je
prepovedal na večno kedaj se prikazati se pred
očeter prag. ~~Del~~ ~~Tranaja~~ ~~bila~~ ~~ta~~ ~~je~~ ~~red~~ ~~č~~ ~~eravno~~ ~~pravih~~
vzrokov svet ni vedel; in plemenitost ~~so~~ ~~se~~ ~~gospo~~
Larja, kterega so zmerjali z imenom ~~Kamar~~
jevin, bali in ogibali, kakor se jim je on umikal.

gospo in služabnica in ker je boje žensko srce poseb-
no tako nihanjeno, da ~~pravo~~ gampa in drugemu potoži kar
ga tlači ali veseli, izvedela je tudi ~~at~~ Mičika Kmalu
Raj je gospodici ~~solze~~ solze prizadeva.

"Zakaj pa jokate zato? tolažila je strežnica - ~~ga~~ božji
čas, močiti se ni tako hudo ne, ~~pravi~~ ~~kar~~ ~~ni~~ ~~je~~
~~pravila~~ ~~stara~~ ~~trica~~, Vaša mati so, kakor je pravila ~~trica~~
tudi ~~jokali~~ ~~pred~~ ~~poroko~~ pa so vendar lepo in veselo živeli.
~~gospodom~~ ~~ter~~ ~~dolgo~~
~~živeli~~, ~~da~~ ~~so~~ ~~umrli~~ - ~~bag~~ ~~jin~~ in gotovo so zdaj
v nebesih. To glejte, ko bi se bili branili, ne bi bilo
še vas na svetu, in Bog kje bi bila poleg se jaz."

Ta misel je blago strežajko tako ganila, da je tudi
ona eno solzico v očesu stola.

"To se ve da ta gospod, ki je prišel ni lep, ~~pravi~~
in ko pa ima zlate pristane in veliko verigico iz zlata,
gotovo je bogat. - ~~Pa~~ že vem zakaj se bojite. Zato
ker ga ne ljubite. To se ve da bolj bi bilo, ko bi bil
tak kakor ^{postarim} ^{taner} ~~trica~~ Premičo - -

~~Di~~ ~~top~~ ~~imeni~~ ^{ter} ^{velera} ~~reže~~ ~~gospodici~~ ~~in~~ ~~besedo~~ ~~velera~~ ~~je~~ ~~naj~~ ~~reže~~
~~gre~~ ~~spat~~. Strežnici to ni bilo neporočni. ~~Proble~~
~~in~~ ~~dolagovaje~~ ~~iz~~ ~~bater~~ ~~in~~ ~~bater~~ ~~je~~ ~~pomagala~~ ~~gospo~~
~~dici~~ ~~in~~ ~~nagla~~ ~~svna~~ ~~pravila~~ ~~svna~~ ~~dol~~ ~~in~~ ~~ost~~
Kmalu potem je bilo vse v gradu v spanji. ~~U~~ ~~stražnik~~
~~ki~~ ~~je~~ ~~imel~~ ~~linico~~ ~~nad~~ ~~velicimi~~ ~~stati~~ ~~ki~~ ~~so~~ ~~so~~

Do tvojega
X
X
X

Tudi strežnica Micilija miša spet, kam je pašla to je skrivnost, iz naslednjega dne.

do tujjini

Druha seba, ki gradu nespěca, bila je mlada streg
nica Micika. ~~Konje~~ Zapustivši ^{stanico} svojo
gospice ~~in~~ vrgla je nazlo malo okoli vratu, priž-
gala malo svetilnico in po prstih hode
zapustilo svojo izbico. Skrbno in tiho poslušaj
~~vse stopnje~~ jeli ~~ose do~~ kdo vidi ali čuje.
Preveri se, da ni žive duše po konci raznih
stražnikov na zidu, ~~ta~~ stopa ~~pola~~ z lehkimi
nogi od stopnice do stopnice in pride do
velikih ^{železnih} vrat. ~~Skrbnost~~ jih odklene jih skrbno
paze da ne bi zaškrípale in ravno tako jih za-
pre za seboj. ~~Tajci~~ Dajci je bila v velikem or-
lo izsekkanem in z rezanim kamnu obokar-
nem prostoru. Tu so stali na stari sodi pol-
ni vina na hrastovih brunih v dolgi vrsti
ob obeh platiš ~~kamnit~~ dolge kamenite
kleti. Dve veliki dveri iz javorjevega lesa in moč,

st se železom okovane so ločile to klet od drugih
prostorov, ki so ~~le~~ ^{le} ~~iz~~ ^{le} ~~odgrajale~~ ^{odgrajale} debele stene
sežigane iz teškega kamna.

Vendar deklici niso bili mar ~~vinu~~ ^{ni ne vino}.

Dehtilnica njene je le slabo obsevala temoto, ki je kroževala
tutaj noč in dan, ~~in~~ ⁱⁿ ~~odgrajale~~ ^{odgrajale} Vendar vajena je
morala biti hoditi tód, kajti po ko prude do vel'cega
praznega na pol razjetelega sode, odvali ga od stene
in videla se je se ~~o~~ ^o kamniti steni steni

^{komaj dva komolce}
~~in~~ ⁱⁿ ~~široki~~ ^{široki} in steni

vrata, zaprta iz z leskimi železnimi zapahi.

Nekoliko truda je stala deklica, predno je odprla.

~~in~~ ⁱⁿ ~~je~~ ^{je} ~~podzemeljski~~ ^{podzemeljski} hodnik, komaj tako

dolg in širok, da je posamezni človek šel skozi, navdol

leže ob in ob ~~so~~ ^{so} bile umetno ~~narejene~~ ^{narejene} stene.

Režljiva je spetala deklica, da je prišla do drugih ~~se~~ ^{se}

veliko manjših vrat. Plozivi svetelnici na tla odpre

nila je znotraj zaprte duri in stopile na prostopodnebje.

Luna je ~~slabo~~ ^{slabo} svetlela na nebu in sdeval je vsak grm

porasčenega trisa na katerem je stal grad. V skriv-

nem zakotju je kak dober streljaj pod ~~quadratičnim~~ ^{quadratičnim}

je šumjal bister studenček, ~~ki je~~ ^{ki je} ~~na belu~~ ^{na belu}

ki je komaj prisel na beli svet precej čez pet stopinj

zopet izgubljal se pod skalami, kakor bi raje po hodil

po poskritih potih do Vrke. Na obeh straneh so

se vzdigovale dve skali, krili jih je čučavo grmovje in obenem

[illegible]

gospodar ni najpooblebnejši mož med družino. ~~Na njem~~
Ljudež tovaršev je njegovih je bilo večidel obblečanih,
bolj ali več v železne oklope, razen.

Na steni njemu za hrbtom je visel njegov velikan-
ski meč, zmirom pri rokah. Da ga tudi ni bilo po-
treba. Ravno tako so imeli njegovi gostje vsak
svoje orožje prislonjeno po dolgi dvorani ob stenah,
bodisi ~~stane~~ same meče, ali pa tudi dolga kopja in
ščite s ~~stanimi~~ ^{stanimi družinskimi} grbi.

Miza pred njimi pa se je šibila s stori od rebrnih vrta-
in čas, vsakovrstnega dla in razne korvine, pna-
polnjenih z vinom, s katerim se je bila že vsa druž-
ba precej seznanila, zakaj živeli in živeli so
postajali govori. Lopeki sosedi ni hotel prileg-
niti, toda je vojo in odovratno bil ob mizi, včasih
celo vstal in meč bi bil izrekel poslednje razso-
bo, da ni pretji pristopil za posrednika in poto-
lžil prepir.

"Ne, za tristo vrzov!" klical je ~~ga~~ Tilen Lumbreg z ta-
cim ~~cim~~ ^{Da, da} glasom, je vsi drugi potihnili in poslušali
kaj on ~~njega~~ - "nemaram, če umrjem na tisti
postelji, ko stara kilova baba, ako ni res." Prama-
ta je za nas vse, da ga trpimo ~~med seboj~~ ^{med seboj}. In
reci mi kdo da ni res, tu mu jaz odgovarjam s kilov-

"Inim orožjem hoče."

"Koga' meniš Tilen?" vpraša gospodar.

"Tinega Jesa' mestnega, tega št. loteske," odgovori Tilen. "Tukaj
vsi pater Benedikt pravi, da je rošten mož. Pri hudem
duhu Busaronu, ko bi se posvečenega moža ne bal, ne bi
govoril te besede. Ker tak; zgrabil bi bil jaz vsakega du-
zeja."

stare duhovnik na Korinji, ki se x
dosti krat zastoj tu
"Tako gospodov, z vami" reče Benedikt, "jaz nisem dil proti pijanci.
tako hudo mislil in ne vem -"

"A kaj kramarje, ne maramo medse, ne me kramarjev
kramarje prodajajo za ljudi, ki ne vedo čem je. Z očetu tvojim
Dacimamo kramarje, ki ne vedo čem je. Z očetu tvojim
gospodov, ki ne vedo čem je. Z očetu tvojim
seboj." ~~Naj naliži mi. Jaz ne vem, kaj se je ne bočja~~
ki je za njegovim hrbtom stal.

"Vseje bi imel razbiti mu debelo lučo, ki nema piko
proštenega uma v njej." pristavi gospod Benek ter
vse časo vna ~~do~~ in ja vlije po grlu.

"Ne samo vna lučo, trebuh bi mu razparal; tisto
veliko kosaro in ^{črva} naj bi vlačil za seboj, pes! Ne
verte kako me pogleda, kedar me vidi," reče Tilen. "Sumbreg in divji
toliko infga repa, kakor bi bilo treba na križanjsko vojsto, krohot zbranik
je znes vofja me je bilo ^{že dosti} poprat ^{ga}." ~~gasto~~ pivcev je
spremljal surovo dovti-
nico."

"Ne ne bodite tako hudi!" ~~toliko~~ je stari pater
Benedikt, ^{ki je mislil da tudi ne more kako ziniti} "Najavje bi celo naredili, da bi storil

Konec kakor močnik svet. Erazem - za nas Boga prosi
v ~~nebesa~~ ^{so trpeti preparkli in} kteremu čreva izmetali iz telesa, da jeta
ko umrl.

"Ha, ha! veliko motrilo bi moral imeti, člen, ako se boš
spravil nanj -" dostavi Konec.

"Orak bi prišel polaj v nebesa, tega mi jaz že ne bi
naklonil -" reče ^{Tanč} gospod s kote.

"Midva imava tudi še reklo za poravnati ^{pravi} ~~reče~~ gospod
Luzemburški, starikov mož.

"Kako pa je bilo tisto? povedi nam zdajle." pravi jek vici

Luzemburški popije polno kupo potem pa govori:

"Saj veste da sva si prišla že popred večkrat ravskriž
s Kramarjem in da so si bili že očeti dveh otrok v
laseh, ~~moj in njegov~~. No pa je uno leto videl nekaj
njegov sin Pavel moje deklice tno, putil je precej
eno slo pri njej in jaz bi mu jo bil tudi dal - pri moji
veri da - zakaj Pavel je mož drugačen k njegov
oče. A ko je otkur stari izvedel, da sin moja hčer
rad vidi, noril je in razbijal ko svet lesjak v pastir.
In sem da ga je ravno zato izpodil z doma."

"Kje je neki zdaj?" djal je eden

"Goni na Nemškem to bi." odgovoril je drugi

"Da bi skorej prišel on namesto starega, in zinača

Precej ga pokliče sem! "vije koren in ^{stožnik} ~~slaps~~, vesel da pri-
de razdraženemu gospodariju izpred oči, teci ven.
"Ti si mi priča, Tilen, ^{srdito} ~~zgori~~ obujen k tovarišji - ti si
slišal na lastna ušesa ~~se leta in tega~~, da sem ga panje
prašal, ko smo gostovali ~~in to~~ na Mačecoljah, kamor
je bil tudi oni ~~ki~~ lik prinesel svoje mato, ti si
mi priča, da mi ~~ni~~ ^{ščere} ~~ni~~ odrekel, ko sem ga prašal
~~ali mi da ščere ali ne~~. In zdaj bi jo drugemu dajal,
~~ne pri moji veri~~, Pes naj bom, se slabeje ko je on, ako
se dam tako sramotiti. In ko bi imel ~~na~~ vojno
za seboj toliko, kot je hudica v peklu, jaz mu bom
prisel do Rože."

21

Res je gospod, ~~jaz sem izvedel to~~ meni je pravila ~~eklica~~ ^{služi.} ~~gubata~~ R. v gradu
ne gospod jaz ne smem povedati kdo, ~~huda bi bila name,~~
ko bi se izvedelo, ~~timena ne povem.~~ Lestavim vam to
da je res. Taz sem bil sinoci v Soteski.
"Stavim da ima ^{Ljubica} ~~eklica~~ doli," reče ~~on~~ izmed gostov eden, gospoda ženina.
"Taz ti bom že pokazal okoli krditi, za zdaj, pravi gospod."
Daj in migne klapanu naj odide. mi je pravila da ga ničisto
Najboljega konja tistemu, ~~kdor~~ gre izmed vas ~~izmed~~ ^{Lestavim}
snubit žarne. In Gorje ^{Lestavim} ako mi ne spolni besede,
in mi za zdaj odide, ~~in~~ ^{kar} sem želel in upel že toliko
časa. Ladiji čas je; ako se čakam najdem gnezdo prazno."
"A treba trojega konja Ožbato, jaz grem ~~in~~ ⁱⁿ ~~odgovor~~ ^{odgovor}
se Elen Lumbreg. Dva ~~proda~~ ^{trda tobaka} ~~proda~~ ^{proda} in
pojezdimo kedaj hoies."
Oglasita se hitro dva manjša posetnika in sklenili
so poslati snubace na drugi dan, zakaj ~~kdor~~ ^{kdor} ~~da~~ ^{da} solnce
je bilo že nizko, glave so prihajale zmirom težji in
tovaršija se ni hotela razbiti. Ko je naposled
napočila noč bili so vitezi sicer napojeni, in polni
a domi ni se niti nobenega bilo volja. Divji hrup
in hrup, žvencanje srebrnih kupic in ^{donci} ~~hrupni~~ glasovi
in kajparih grl so vresčali po gradu na Korinji.
Vino je gospode popolnoma gnagalo. Sosed soseda ni
poslušal, vsak je trdil, ~~da ni~~ ^{kdor} ~~sedel~~ ^{sedel} ~~lj~~, nihče ni hotel

drugemu pretegniti. Tu je eden ob mizo bil, tam je eden
vstajal, da bi ~~sedel~~ nasprotnika z pestjo ali z bodal-
com prepiral, a tretji je prišel vmes, zapletel govor
na nov način in prepir je ^{bil gredoč} pozablen.
Vsak sod je nekaj poln, tudi vitezi so šli spat a ne
pred, kakor ~~kdaj~~ ^{ko} se je ^{vela} ~~žala~~ že danica v ^{vzhodu} ~~juhu~~.

V

P
"Hi! da bi te muzal in kimal - hi!" upil je star dedec
ki je gnal otovorjenega osla po potu ob Kolkajen
k temno lepo opominjevanju ^{z bes} je pristavil spodbudo
s svojo debelo gojačo po oslovih srebrnik.
Že star prigovor govori: enako se rado drugi enacemu,
ali bolj po domače: ~~burtke se k~~ Krevlja se burkelj-
zadeva. Tako se je tudi tukaj jasno videlo, da je bil
naš možiček ves ~~st~~ ^{je} primeren in pripraven
gospodar svojemu tovaršu ostiču, tthan patk ~~se~~
kakor malčič ustvarjen za dedca, ~~kakor~~ ^{vela} ~~vela~~. Kakova sta bila
koz je bil ~~sile~~ majhen, star, suh ko gobec. ~~Se~~ Lica ni
še skoraj imel, vse je se je bilo sfohnilo in zgorbančilo
sarna ^{rova} ~~koza~~ je pokrivala košeno podobno. Lepod veli-
cega, rētastega klobuka so viseli dolgi žesivi lasje,

ventar male sive oči so imeh se ognja dovolj. Poglela mu
 je bila slaba, negovice ~~popred~~ ^{popred} ~~se~~ ^{ga} ~~pisite~~ ^{ga} ~~ga~~ ^{ga} ~~ga~~ ^{ga} in jakopane in
 poplata mnogo ^{to} zvezani. Ocel je bil menda ~~z~~ ^z njim
 v eni noči ~~njen~~ ^{njen} ~~rodil~~ ^{rodil} ~~iz ene~~ ^{iz ene} ~~stane~~ ^{stane} ~~je bil~~ ^{je bil}, Kiti' Kellor
 je bilo soditi iz ~~ga~~ ^{ga} polževs počasne koje njegovih starih
 kšičenih nog, imel je na hrbtu, zraven težke vreče, ktero
 je nosil, tudi veliko butaro let.

Kellor je bil ~~ded~~ ^{dedec} ~~st~~ st ~~maghen~~ ^{maghen}, delal je grozno
 velike korake. Mislil je bi kdo, da je zaradi tega
 hitro hodil, a ~~ten~~ ^{ten} ni bilo tako, ~~ka~~ ^{ka} zakaj kar natova
 stori v eni razmeri preveliko, okrajša v drugi in
 Taka je bil moč pri vseh svojih ~~d~~ ^d ~~speskih~~ ^{speskih} korakih
 vendarle počasen ~~in~~ ⁱⁿ ~~in~~ ⁱⁿ ~~polagoma~~ ^{polagoma} sta hodila
 oba. Ako se je pa le primerilo, da je hotel osel zaspe-
 ti medpostoma, udrihal je ~~na~~ ^{na} ~~gospodarcem~~ ^{gospodarcem} z ogrom-
 no ~~dolga~~ ^{dolga} palico po njegovem boku, ~~ga~~ ^{ga} a malo
 je zdalo, živinca je bilo vsemu vajeno in se ni zmenilo
 veliko za palico ni ne ~~se~~ ^{se} za svoje hrbet, Kvecemu
 se je uleknilo na stran.

Hote-ha! -upil je mož. - Stopi! Uhin, stopi, solnce
 breg zmiromi nize poteguje za korinjske gore krube,
 stopaj, pri stricu Kobiljaku ti bom rekel dati
 pest ovesa in kako bil detelji za tvoj oslovski želodec. Če

boš pa tako hodil po in mihal, ko kliče po živo, ne
boš dobil nič, ~~am~~ nate naklepal ti bom guzo, da
boš tri dni in tri noči krotovice, debele ko klo-
base mesene, nosil na koži. Ali si melišal Uhan
stopaj, da bi te vrag noge te, in bi te! "
Tako je stari ded govoril s svojo živaljo. ^{Edajci} ~~da~~ zasliši
klopotaenje konjskega kopita za seboj. Bže se in
vidi ~~da~~ jizdeca, ki je jizdil ^{za njim} ~~po tisti poti~~ in
dame se bolj zapletati in priganjati osla, da bi po-
rešil pot in da bi ga jizdec na samem ne došel,
česar se je bal, ker vedel je da so vsake vrste
ljudje volilici na konjih. Potovo pa Uhan
ni bil tako misli zakaj to dovratio je prestopal
v svoji zmožnosti svoje noge. Tu če se je ^{varni} ~~oče~~ upel
z vso telesno močjo oslu "zadrje dele
lelesa, da bi ga za božjo voljo bže potisnil na-
prej, mislil je Uhan, da zdaj-le je čas da počijem
in tako obstal popolnoma.

V svojem strahu in obupni ^{možicek} ~~profeda~~ ^{zopet} ~~negaj~~ in
ko vidi da se mu je jizdec približal, in da je ~~le~~
z železnim oklepjem ~~na~~ ^{napravljen} nitez na lepem
in ~~in~~ ^{svrstem} konji, neha biti in goniti svo-
jega Uhana.

"Hvale Bogu! - govoril je med zobmi, ali bolji med ~~zobmi~~
~~am~~ golimi celjinstmi, kajti ^{bolji} ~~so~~ ^{mu} bliže ~~poti~~.

Slovo dahi

"Da le ni Rakov Knežulj, ki človeka izmolze in oropa."

"Kaj nosite v vreči?" pravi ^{mlad} ga vitez ^{veselim} z glavarom in pravi.
"Drži konja, da je šel počasi."

"Kaj nosim? - odgovori možica - nič ne nosim, če ne zamerite, gospod; moj osel nosi kakke grna soli."
"Dobro pičite z jezikom, oče!" reče vitez smeja se na dovtipnico dedčero.

"Nu, oče nisem, ne zamerite gospod - odgovori možica; nicer sem se bil oženil, svoje dni, Bog mi je bil dal in svet Martin ^{mu je bil dal} eno babo - hi! Uhan hodi! - pa ni bilo dobro. Proda je ravnala - Bog jo zdaj sedit zrasen sebe - in kar je najpametnejšega storila, bilo je to, da je kmalu umrla brez otrok. Oče ^{toraj} nisem, če ne zamerite - hi! Kaj mi gas?"
"Kako je se do boleste?" pravi vitez. "Ker nečete biti oče, vsaj to mi boste povedali!"

"Takaj pa ne bi!" odgovori ^{solar} ~~laster~~ - "Peter Oprasek ki je šestdesetlet prodaja sol po Kranjskem in Štajarskem, in se na Hrvaško doli zabrede, ve kako je po svetu in kako je popotnemu človeku, ako pota ne ve. Pa stojte! Kako je to, vi tako dobro govorite naš jezik, da bi na svojega osla prisegel, da ste iz tega kraja doma. Ne zamerite, kaj ste

me že prarali?"

"Koliko je do Loteske?"

"Do Loteske? hum, midva z timle mojim lhanom prideva v polčetrsti, vi bi prišli peš tri ure, ki ste se mladi in ta vaš sivec vas pinese v polu dveh urah če ne pried. - Hum v Lotesko greste? Taj grem tudi. Čakajte vam bota nekaj povedal." Reši se približa s svojim tovarnikom mlademu vitezu in mu bolj na tihoma priporoči:

"Veste kaj gospod, ako menite se nicoj v Lotesko iti, vam ne bo dobro. Lepše solnce je že zatonilo, dol ob Krki pak so po hosti čukki, ki se le v mraku izlete in človeku v žepu pogledajo, tud' če je revež kakor jaz, ki nemam nič, razun tih zrn soli."

"Kaj pa je polley?" reče vitez smeja se moževi sloboviti.

"Hum, kaj ne pravim da so čukki ali razbojniki ob potu, ~~se me že ne razgumete~~. To vam pove Peter Brasek, zato ker vidi, da ste dobra dušica, ki je sloda, da bi se nicoj poginilo v gozdu."

"A, jaz imam močnega spriemževalca, mož!"

"Vi mislite tisto stegno ob boku, meč? Hum, jaz bi rad vedel doklej bi vas tisto varovalo, ako vam jih ~~stun~~ dvajset na vrat. Poslušajte me,

Jaz vam dobro čem, kakor sem rečež in kakor tak capje,
 Bog ve da res. Denatnji dan ni varno taceemu človeku,
 ki ima kaj na sebi, kakor vi, hoditi samemu po ve-
 tu. Gledite tukaj za oglom stoji Krčma stric
 Kobiljarkova, ob krki in ob Savi stoji in skozi, poštenjega
 Krčmarja ne doboote, ki pri moji veri da ne. Morda wa
 prijatla že od starih časov in priporočil vam bom
 dobro prenočišče, vam in konju."

Tuje se je moral smejati priprosti besedi, s katero mu je
 mož pomijal svojo, kakor je gotovo sam menil, mogočno
 pomoč. Peter Oprasek mu je ~~bil~~ bil po vseči, to se
 je delo iz tega, da je konja počasi poganzal tikosla.

Kes se prikaže zdaj izga ovinka veliko ~~veliko~~
 gostopje, ktero je imenoval Peter & Krčma Kobiljarko.
 Mladi vitez se uida v prošnjo solarijevo bolj iz zavistjo
 tega, ker mu je bil Oprasek po vseči, kakor da pa
 da bi se bil bal razbojnikov. ~~Obliki~~ Obliki, ki se
 je mladenčcu izvil iz dna srca, nagnanjal je morda
 tudi, da je že dolgo dolgo minilo, odkar ni niče
 toliko skrbljivost, zanj razodel, kakor tu priprosti
 možiček iz naroda njegovo domačije, ktere morda že dalje časa ni videl.
 "Hu, to je prav," govoril je poslej Oprasek - škoda bi
 bila velika za tacega mladega gospoda, ki je se celo
 domni, zakaj vso svojo sol zastavim, da ste v deželi

rojeni!"

"Kaj to je na dolgi ^{in na drobno} razkladal dobičke, ktere bodo mladi gospodje imeli; ~~in jo je~~ ^{in jo je} ~~atko~~ ^{atko} ~~z~~ ^z njim vred potujejo od Kobiljakova do Loteske, kjer se je on misli pri Premčiču ustaviti; ~~in~~ ⁱⁿ ~~ga~~ ^{ga} ~~Kaj~~ ^{Kaj} ~~se~~ ^{se} ~~gradu~~ ^{gradu}, kamor gotovo greste, sami barantajo, ne pivosčijo ~~ne~~ ^{ne} ~~postene~~ ^{postene} mu solariju tistega ubozega polovicarja dobička pri funtu." Ko je stari tako govoril o gradu in grajskih, videl bi bil lahko, da je vitez obziral postal resen in zamišljen. Priznal je, ^{Peter} ~~ali~~ ^{ali} ~~ve~~ ^{ve} ~~Kako~~ ^{Kako} ~~je~~ ^{je} ~~na~~ ^{na} ~~gradu~~ ^{gradu}. ~~Pa~~ ^{Pa} ~~pa~~ ^{pa} ~~je~~ ^{je} ~~ga~~ ^{ga} ~~da~~ ^{da} ~~je~~ ^{je} "Verste kaj je kaj novega na Loteski?" ^{pa} ~~ja~~ ^{ja} ~~tujec~~ ^{tujec}.

"Taz bi že vedel - odgovori Peter - ali če človek tako le hodi za selom po božjem svetu, pozabi na dom za nekaj dni. Taz je od svetega Ladlova kar so pisemico želeleto je bila lepa - nisem ~~in~~ ⁱⁿ ~~hrodl~~ ^{hrodl} ~~trd~~ ^{trd}. Mo bi pa radi privedeli Roko in Kaj, pri moji veri, Kobljak vna drobno in na tako vse, za vsako bitno in bistveno in za vse žemite. Kar pa oni nebi vedel, bodo vam pa drugi povedali. ~~Kolub~~ ^{Kolub} ~~Kobljakov~~ ^{Kobljakov} ~~strice~~ ^{strice} ima zmirom polno omizje, ni nikdar sam doma."

Tako prideta do Krme. To se ve da si bratce ne sme misliti velike, zidane, snazno pobelene hiše v dvanastropja. Kobljakova domacija je bila prosta kmet. Ra hiša iz brunov glozina. ~~Pod~~ ^{Pod} ~~Konci~~ ^{Konci} ~~hiše~~ ^{hiše} ~~je~~ ^{je} ~~bil~~ ^{bil}

nekak hlev iz kterega je na bprasekov glas prišel za-
 mazan klapec, gospodavega konja sprejeto in razbeto
 Muldence^{je} je ga sam gral konja v hlev in se skobel,
 da je dobil dobre kome. Klic manj skrben za svojega
 štirinogatega prijatla je bil ni bil do solar Peter
 Bprasek. Vzemši mu tovor soli v hbita, obrisal
 ga je do podkoc do vrha, tolažil ga in obetal mu vsega.
 Cujes! Hronad - klical je klapca - postroži, postroži,
 malo jasli in po praznih vrečah pogledi, da boš dobil
 prgisčce ovsca za mojega kšana, pa peščico sena mu
 vrzi, da bo jutri raje hodil; denes mi je pešal, revež! "
 Bom! " rekel je klapec Hronad in vlekkel osla v hlev, godrnja je
 med zobmi: "Pa hudi suhi in stari bo oves žul, glavo
 bi zastavil, da ga še ne pozna, ne ve če se piže ali zoblje."
 "Kaj godrnjaš?" Tjal je Bprasek
 "Klic, rekel sem da je dost ovsca."
 "Oho, stoj! - reče Bprasek, jaz preavim, da ti vreče potresi
 in ~~razbeto~~ jasli popraskaj, da boš ovsca dobil za
 kšana. Taj mernika muga ne dajaj. Taj ves
 da moja močnja ima sušico, je nikoli polna, zmirom
 prazna. Pa le gledaj fantine, če mu boš lepo postregel, pa
 ti bom nevesto naklonil; pri vsih deklcih te bom
 hvalil in priporočil, in če le vrag ni, ena te bozela."
 Tako je govorje stopi čez večni prag in gre v hišo. Veliko

Škuma je bilo v krčmi. ~~Na~~ V prostorni igbi, med katere
stene so bile iz malo otesanih ~~in~~ ^{brinov} glazene in
ukajene od svečave, sedelo in pilo je precej veliko množico
mož, starih in mladih, katere bi bil že na nenjati vogni opar
vi in ^{okorni mečiji} ~~na~~ ^{li so jih imeli} ~~opasane~~, ali pa pristali
njene ~~stet~~ v kotu, lahko spoznal, da so hlapci ta
cega gospoda v okolici. Pri drugi mizici so pili
toda ~~je~~ bolj pohljenski in tako nekje posot' popotni
gudje in kakka dva kmeta.

"Pojdi pit, stara soga, prasek, pojdi pit!" klical je eden
izmed hlapcev, katerega na enem oslepljenem očesu pozna
mo, da je Gremičev Tonek. "Kod te vrag nosi, tebe
in tvojo sol, že sive lase imam taces, kar te nisem
videl, za božji čas!"

"I ti ~~kukica~~ smrdoklava - odgovori prasek ~~je~~ ^{ko prinae}
se suhimi prsti za velike ~~prste~~ ^{prste, kakor je bil taces v namidi} - Kaj me ni bilo do
novini pri tvojem gospodarju in pri tebi? - Kakš mu
je kaj ~~je~~ ^{je} gospodarju Tanegu Gremiču, kogga
živi devetdeset let na zemlji in še sto let po ve
nosti v nebesih, kakš mu je kaj?"

"Tako, tako!" Dobro da ne ve kako. Samo zvonil je ma
lo. Pa je tih norec, takega človek lahko prestopane.
Oči je obrnil, kakor se ~~ga~~ meni vidi, - če me
zdravo ob tako ne mot' ko slepo - oči je obrnil
že Lenico ~~je~~ ^{je} Solste. Pa pak se ~~ga~~ ^{ga} moži v

teh dnech, pravijo. Iz Gubljane je ženin prišel, suho-
peter, jaz bi ga v kroko prekrucnil, lanezu Klobjaka."

~~Če ti to poveš, to povedaj.~~

Tuji vitez, ki se je bil ~~nek~~ vzel na samem keni' mizici
in zamislen sedel, vzdignil je pri imenu, "Lenice s loteste"
glavo in s to razgljivo vstrel na viesa. Oprasek je to
zapazil in menda domislil se, da ga je popred prasil,
kako je na lotesti. "Šliš' t. Tonek, slepa mis, tam
le je mlad gospodič, ki sva se na potu seznaniła, dobra
dušica - pri noji veri, unemu povedi te reci - sepetal je
Oprasek s staremu klapen na uho.

Drugi gostje, klapci in potniki so imeli glasne pomenke,
drug drugega je komaj razumel. Krčmar ^{strij} Klobjaka, mož
puleten in ^{nekaj} malo rejen, obraza dobrovoljnega in prijaznega,
krdil je ~~med~~ med tem brumom od ^{moža do moža} ~~celiga kroga do tega~~,
vsakemu kako povedal, da mu je dobro dela in si
tako pridobil gosta za drugopot, ~~al pa je starega prijatelja~~

"Štric Klobjaka!" - vpijal je Peter Oprasek s klopi
za pečjo, kamor se je bil posadil, ko je videl, da se je
~~stari~~ stari Tonek nes približal mlademu vitez. "Štric
Klobjaka! al ne šliši? Da bi vas strela zadela iz jagnea!"
"Kaj pa režiš, žarba na rogovih, ha, ha!" - jhal je krčmar ko
je popustil druge ljudi in izpulil se jim iz vrat, da je

~~Govor~~ Ko je Peter debeložusta mašil, in jedel da
bi se bil kmalu zadavil, in zalival sem ter je z
gosto pijaco žonto, ki so jo predniki naši napravl
jali nekoč iz ~~visnetih~~ vina, ~~in~~ in ga vade in

"Ne boje imel, in če bi ga imel jaz ^{ženiti} ~~z~~ z drugo nevesto, mra-
ral je tuje, bolj sam zase.

"Kako ^{Gremi} ~~je~~ tvoj gospodur, Tonek? praisal je vitez.

Hlapec ga jamne debelo gledati in se ne gane: "Koo ste pa, gospo-
dar, kako me po imenu poznate in kako veste da taneza služi
Koj to bi bili sami bognasvarny! - A - zaopije hlapec
maenkrat - slejste vruga Koo bi vas poznal, tako velik in
lepi moz ste vzrastli, čast Bogu in materi bžji;
gospod Pavel d. Lleske, Bog vas živi!" Veselja se zasveti hla-
pecu oko, ko spozna mladega ~~mladega~~ Pavla.

"Tiko bovid Tonek, tiho!" - potalazi je Pavel. Saj ve-
da se očetu ne smem pokazati. Hapek bi naredil da
ko bi se ljudem razglasil."

In zdaj je ~~je~~ stari hlapec, ki je poznal in ljubil ga
podica od otročjih let, pravil in spraševal brez kon-
ca in kraja. Vse je hotel vedeti na tanko kot je hodil
koliko je o tej in tej stvari vragov potolkel. Pravil mu je
sami kako čuden se mu zdaj njegov ~~je~~ ^{je} na men-
ni svaki, kupce krav, in da gospica sama, če
se ^{njegova} ~~moje~~ žoravo oko bolj ne moti, ko slepo, ne mara ga
~~Tudi mu je gospica stala~~

Lurii

28

"Veste kaj, tako vam povem, če me moje zdravo oko ne moti,
Tanez, moj gospodar, je tudi obrnil pol očesa ^{gospice} na Lenico, vašo
sestro. A bojei je preveč; ne pove nikomur, kolena se kakor
bi menil, da mu jo bodo ponujali. Nu pa, čeravno mi
gospodkega ^{vrhu} ~~Lenica~~ ima vendar več pravičnega blaga.
Ko marsikter plemenite rodovine, in v obleki ga je tu-
di nekaj; pri moji duši se zanirom odine že deset
tarih, kakor je Rupce Krav, tiste zelna Gabjanska!
To sem vam povedal zato ker se mi Tanez ~~sti~~ zares smi-
li; kajti tak hod. zdaj ene dni ves poln in žalosten, in
pa zato, ~~pa~~ da boste kaj pomnili, ^{kdaj} ~~sko~~ gredite na dom. To vas
pa prosim, nikar ne povedite mi Gremiču ni ko-
mu drugemu, da sem vam jaz ^{Kaj} govoril ~~o tem~~, zakaj
ne vem kako bi se gledala, dasi me rad ima in jaz
njega, ~~ker~~ mu daj dobro."

Bravec bi morda rad vedel, daleč ga šel, kako je odgo-
voril Pavel Leničin brat na klapčev ^{nenaproseno} snubitev za gos-
podarja. A odgovoriti ni ^{integrit} ~~mož~~, kajti prestrigel je jima
in vsim ^{beno} ~~sest~~ vitez ki je stopil v izbo in glasno
klical Krčmarja. "Tilen Sumbreg!" ~~in enovalni so~~
~~vsim izh. med seboj; to ime je šlo od ust do ust,~~
in vsak je k vratom pogledal.

Predno pa priporočimo kaj je ta naš stari znanec
tudi hodil, in pogledimo, kaj se je ^{namo} ~~je~~ ^{hish} dan pred

največkrat nič, ampak solze so se je udirale po belom
licu, kedar je odšel oče od nje.

Krav sam je silil in prištel, da bi bila starij poroka, da bi
potem odrinil z nevesto v belo Ljubljano, zakaj Lasi je
od Krava žmil se le zavoljo denarjev, & s kterimi je
menil, da boče svoje že tako velika bogastvo nezmerno
storil, ~~in~~ prevzela ga je zdej deklčina nedolžna le-
pota tako, da je zares želel starejšinje zveze. Tistože-
val se je, to se ve da tudi on, da deklčina premalo
zanj živi in skobi, da se ga celo ogiblje. Vendar vse
to je znal gospod Ulrik potolažiti, rekoč: naj se po-
topi nekoliko časa, da se deva njegovi družčini pri-
vadi. Lenke so vse tako, rekel je.

Nič menj ni prigajal menih gospod pater Placid, ki
je bil prišel ~~z~~ skupcena. Nič kaj dobro Krav je
bil pozabil strah pred ~~so~~ divjimi sosedi, ^{ta} ~~on~~ ^{pa} ~~ni~~ ^{ga} ni
mogel; nič dobro se ni počutil, tako ^{dobra imba} ~~Kalke~~.

Brez skobi kotu klostru v Ljubljani.

~~Da le Krav je bil povod, da je Lasi ženi ne smetno
postelji obljubil hčere ne po sili močiti, ampak~~

Ker je oče in Krav ~~hotel~~ ^{hotel} ~~da~~ ^{da} ~~se~~ ^{se} ~~je~~ ^{je} ~~deklčina sprehajati se ob Kalk~~
~~Da je Krav hotel~~ ^{projezu} ~~da~~ ^{na} ~~se~~ ^{na} ~~je~~ ^{je} ~~deklčina sprehajati se ob Kalk~~
iz mrež ^{projezu} ~~na~~ ^{na} ~~je~~ ^{je} ~~deklčina sprehajati se ob Kalk~~
od domačije Gremičeve. Ob vodi ~~se~~ ^{je} ~~je~~ ^{je} ~~deklčina sprehajati se ob Kalk~~
~~gledala~~ ^{gledala} ~~ribice~~ ^{ribice} ~~gospodičina Lenka z družinjo~~

"Kaj se mi mora zgoditi?" reče deklica - ~~razjema trije in~~
~~ta stajale stas ribice, in kaj hočem drugo~~
~~potem iskat, saj ste vi pri meni.~~

In hočeš nočeš Krov je moral za deklico ob bregu. Lo-
da ni videl ~~niti glave~~ gladke trate ni zelenega
gramozja, ki je ob drugi strani s hriba v ~~teklo~~
vodo perje pomakalo. ~~Leg~~ V srcu se je kesal, da
je šel kedaj snubit v te pustote na deželo, kjer
se je človeko v enotni bati za prstost ali celo
za glavo. Imenoma Dalje ga je peljala Lenica; bilo je je
nekele večje videti in ~~prepričati~~ se, kako boječe je prosil
~~gospo~~ da bi šla nazaj; In ~~to~~ čem dalje so
se odstranili v gatišje.

Tilen Lumbrey je bil prišel medtem do Premčica
in prosil ~~gospodarja~~ ^{Dalje} da bi ga ~~rešil~~ prepeljal, do
unega brega. Čudno se je sicer vsemu ~~gospo~~
Darju zdelo, kaj vitez išče na Loteski; ker zna-
no mu je bilo, da si nista z Ulrikom kakor prej
teli prijatelja; vendar sklical je precej klopce, ki
so na plavi prepeljali jezdece s konji vred
drug breg.

Ne malo se začudil Ulrik, ^{tudi} ko mu naznanijo soseda
Lumbrega. Le leta in leta so bile minile, ~~kar niso~~
~~njega iskal, in ne Til~~ kar se nista minila; celo znano
mu je bilo, da je bil Tilen eden izmed tistih, ki so

si najprej prizadeli sina ~~Paula~~ njegovega, Paula medse
spraviti in tako ločiti od očeta.

Stovoljen je bil torej, ~~ko je videl~~ Ulrik vidivši stopiti ~~njega~~
ga nasprotnika v ~~se~~ svoj grad. ~~in~~ ~~na~~ Kdečica, ki
mu je pokrivala ob debel obraz, zatemnila je se bolj od
jeze, ko je prišel Tilen trdo stopaje, kakor bi bil doma
na Lumbregu, v njegovo veliko sobo, kjer je bil razun
gospodarja tudi menih plater Placid nasviti.

"Kaj ^{boš povedal} ~~praviš~~, sosed?" praša Ulrik svarnost.

"Ugenil boš, kaj poudem jaz in moja dva tovarša, ako ti
povemo, da smo bili na Korinji," odgovori Tilen.

"Taz nemam vsevedne pameti, sosed! To ti tudi ni nezna-
no, da se ne pečam z s Korenom. Torej ne morem
vedeti, kaj mi imajo njegovi posli poročiti, med
kterimi je, kakor vidim tudi moj častni sosed
Tilen s Lumbrega."

Tilen se ustnice naprso in obvi dvigajo; ~~da~~
"Posel nisem, ampak vitez, ki se dvak izmed
nekterih ljudi ne ^{gleda} ~~boji~~, kedar je čas. Taz zdaj pak
te moram drugje reči spomniti; ker se mi zdi;

Da rad ~~pozabiš~~, kar si obljubil. Ozbalo ^{Korenar} ~~gospodar~~
gospodari na Korinji si obljubil hčer v zakon; ker
je pa slisati, da si jo namenil drugemu, menj vred-
nemu, domislja te tvoje obljube, in prosi, da nazaj.

čis čas, kedaj sme ^{priti, porjjo} ~~prostiti~~ ganjo. "

~~Tudi~~ ^{Tudi} Lamičivo se Ulrik nasmeje tej ~~mat~~ basni
bitvi. ~~Tudi~~ ^{Tudi} ~~Tilen~~

"Ko bi pa ti ne bil moj beseda in ^{e ne upabl} ~~holp~~ paloml
pripraven je Ožbald Koren s desnico in mečem doznati
svojo pravico, in ne manjka hrabrit viteza in gospo-
dar v deželi, ki mu bodo po moči pomagati. "

"Izmed teh hrabrit bi bil ^{pač} edenjnjaj Gibeziivi sosed "
reče Ulrik.

^{Ne maza da}
~~Ugleda je~~ "odgovor vitez Lumbreg.

Težko je gospodu ~~pa~~ ^{se} Loteske premagoval jezo.

"Poroci torej ^{rekel je} ~~svojemu~~ novemu gospodu, ^{ali} ženinu
- če si raje snubac njegov kakor hlapec - da hči Ulrikova
s Loteske ~~je~~ ni vajena ni pomanjkanja trpeti, kakor
ga Ožbald Koren večkrat, ni ne stanovati ^{talij} v starem
temnem gnezdu ^{kakor} na Korinje. Tudi ne živi dozdaj in
ne bo živela od ^{na} ~~propanega~~ ali revežem izpuljenega
blaga primojenja. Ožbald Koren naj si išče neveste
Drugod, jaz je nimam tako slabe, da bi jo njemu dal."

"Prišel bo sam porjjo!" odgovori Tilen. "

"Zidovje Ulrikovega gradu je debelo drvo, da si se kak
norec glavo oberj razbije - od reči Ulrik Loteskar
tudi Tilen Lumbreg ako se zaletuje z ^{onim} ~~njim~~ vred. ^{Pon}
Dal sem ^{ti} ~~sem~~ vse. Pojdi v mien."

Spulbac se obrne, migre svojima molčičima tovaršema
in vni trije^{odidesjo} se vrgajo^{na dvorcu} brž gopet na konje in odjezdijo z
gradu.

~~Spulbac~~ Bilo je Tilau luto, da je Ulrik odrekelⁿⁱ naravnost, česar
ga je imel prositi, žaljaj vedel je tako, da ~~ni~~ tako bode pravdo
določil meč, in to je ugajalo ~~naturi~~ njegovemu sovražniku
do hoteskarja in njegovi ^{naravi} ~~naturi~~; ki je imela največ veselje
v boji in bitvi domaći. Veselilo ga je da bode to je tem
takem spraval koren vse sosede na noge goper Ulrika.
Lice je videl in poznal debelo kamnito obzidje gradu
na hoteski, vedel, da grad je primerno na pravem mestu
postavljen in ^{da} ne leško piti do njega, vlasti kar je
bilo v njem dovolj lepo število brambocev, a nič
manj ni zato želel ponižati ne svojega soseda, ki je
po svojem bogastvu, dasiravno nekoliko ubožnejši od njega
in njegovih očetov Sumbrogo, ~~zaj~~ ~~priznal~~ bil eden izmed
najimenitnejših in najbolj premožnih grajsčakov v dolenskem.

Ko je torej podil konja proti ~~se~~ ob vodi gopet nazaj,
in prečital in prečital v glavi reči, ki se bodo iz tega
se dogodile, vzdignil se je radostno na sedla in rekel:

Priznala mi je, ne bo dolgo in ^{spiti} Le bomo ravno too,
a ne samo trije na število. V tem trenotju zagleda

gopet devico Leno, in krpica Krava in strežnico sprehajati
se ob vodi pri huti. ^{bili so zdaj precej oddaljeni od kmetičevega domovanja.}
~~Ulrik~~ Bellica je bila lepa, zahajajo
solnce jej je sijalo v lice, in dani je bil Tilau že tak
izmed najbolj najtlačijih, si vendar ni mogel obrniti oči od nje.

(100 Krava)

za ~~reparirje~~ jezdec.

Na gradu je bilo tudi ~~nekateri~~ ^{viharni} ~~kat~~ ^{ko} ~~se~~ je razresli novica, da je ^{Lumbrey} ~~Luigi~~ ^{gospico} ~~odpu~~
ljal. Ktor iz uma je letal Ulrik sem ter tje
ga povedal zdaj to zdaj to. ~~Nagadnje~~ ^z ~~opil~~ in pre-
klinjal roparje in prisezal maseenje roparjem.
~~Na čelu~~ ~~škoro~~ ~~in~~ ~~klape~~ ~~so~~ ~~morali~~ ~~brz~~ ~~konje~~
zasesti in ~~kat~~ ~~brumeli~~ ~~so~~ ~~s~~ ~~kribo~~ ~~do~~ ~~do~~
in potem proti ~~zahodno-sem~~ ^{strani} ~~strani~~ ~~Ure~~ ~~in~~ ~~ga~~ ~~do~~ ~~Ure~~ ~~je~~ ~~obetal~~
ga ~~reparirje~~. ~~Pore~~ ~~in~~ ~~ga~~ ~~do~~ ~~Ure~~ ~~je~~ ~~obetal~~
sistem, ki li pravi do tekel ~~filna~~ ~~roparja~~
njegovega činega otroka, ~~zadnjega~~ ~~veselja~~ ~~in~~
upa. ~~Tendar~~ ~~debelega~~ ~~in~~ ~~ležkega~~ ~~moža~~ ~~konj~~ ~~ni~~
mogel tako naglo nesti; ~~kat~~ ~~lahke~~ ~~in~~ ~~mlade~~
klapce. ~~Knab~~ ~~je~~ ~~ostal~~ ~~za~~ ~~krdelom~~ ~~in~~ ~~sopihal~~
in ~~počil~~ ~~se~~ ~~zadej~~ ~~sam~~. ~~Pridrnil~~ ~~se~~ ~~mu~~ ~~je~~ ~~z~~ ~~et~~ ~~namenjen~~
z^{stano} ~~et~~ ~~krav~~, ~~ki~~ ~~si~~ ~~je~~ ~~bil~~ ~~kljuz~~ ~~izposodil~~ ~~pri~~ ~~Frenci~~
~~ca~~, ~~nadlegoval~~ ~~ga~~ ~~je~~ ~~z~~ ~~dolgo~~ ~~in~~ ~~gmislgens~~ ~~pr~~ ~~po~~
vedjo, ~~ki~~ ~~je~~ ~~poveščaval~~ ~~na~~ ~~svoje~~ ~~brambo~~.
in ~~pravi~~ ~~koliko~~ ~~je~~ ~~storil~~ ~~in~~ ~~prizadeval~~ ~~si~~, ~~da~~ ~~bi~~
ubranil ~~si~~ ~~nevesto~~, ~~Toda~~ ~~Ulrik~~ ~~je~~ ~~in~~ ~~kat~~
svrni in neotesani se mu ~~in~~ ~~le~~ ~~gudje~~ ~~zde~~.

VIII.

Tilen Šumbreg je medtem rodil in priganjal konja kar se
 je dalo. Vedel je da ^{bitno} bodo ~~izvedli~~ na lotoski in ~~konj~~ ^{glavni} dohiteti
 njega in tovarša njegova. Lotel je torej zaprvega
 zaviti v stranska pota in sijetnico primesti
 za kraj na ~~svj~~ lasten grad, ki mu je bil najbliži.
 Toda kmalu se premisli, kaj bi pa dljak se loteske
 napal go v Šumbregu pedro bi klapice oborožil
 in sorode in podložnike sklical? Ali bi celo
 koren nezadovoljen s tem ropom ali mislivi da hoče
 deklico Tilen sam zase imeti, pristopil k loteskomu?
 Vse to ga je navelo, da je ukrenil ~~ga~~ ob krki
 naravnost po potu proti Korinji.
~~Šlo je iz njegovega~~
~~Šlo je iz njegovega~~ Krasno devico, ~~pre~~ ktere je
 držal pred seboj, ~~ga~~ ^{se} ~~je~~ ^{slisal} njene prošnje, in
 tožbe, in celo videl solze v krasnem očesu: smilela se
 mu je skorej in kesal se je, da deklice ni ⁿⁱ pustil. Mislil
 jo je utolažiti, uveraval jo, da se jej ne bode nič
 hudega zgodilo, in zagotavljal, da si raje on sam da
 glavo odbiti, kakor da bi si kdo predznil jej nesposobno
 dotekniti se.

Posmrcilo se je bilo. Ljudje so se vračali domu. Bojce
 se je vsak ognil trem jezdecem, v železji, in naredil

ovinek da jih ^{le} ~~je~~ vrecal, ali če je ^{že} moral mimo njih
šel je prav po robu pota in je gledal v tla. ^{Se}
~~le~~ ~~pro~~ ~~bo~~ ~~jo~~ ~~im~~ ~~je~~ ~~bil~~ ~~daleč~~ ~~že~~ ~~hrbtom~~, postal je
na potu in gledal, ⁱⁿ ~~kd~~ ^{ko} so ~~ta~~ ~~pazdaci~~ ~~ki~~ ~~imajo~~
^{ico} ~~del~~ ~~kota~~ ~~pred~~ ~~sebo~~ ~~ne~~ ~~konj~~ ~~in~~ ~~lete~~ ~~ž~~ ~~njimi~~ ~~kelor~~
lastavice...

~~Kept in the box, and in the~~

Tzgnubil se je je Elnor konj podkles na zadnji nogi in
 in vsled tega je osta čedalje bolj preal. Ta je rec
 je bila tem bolj nevarna vitez, ker je s klance
 od Dalec ~~videl~~ ^{zdel} menil ~~in~~ ⁱⁿ ~~shkati~~ ^{shkati} podkve
 žvenketanje; gotovo je bilo da ~~so~~ ^{mu} ~~proganjali~~ ^{proganjali} za
 metami niso bili največi prijatli.

Pri krmarji Kobiljaku dobomo drugega konja,?
reče eden tovaršev Lumbregu, ki je grozno hudo bo-
val se in spodbadal šepastega bosega konja.

Prisli so ~~med~~ do Kocine.

Ko je Sumberg stopil v ^{izbo} in zagledal toliko dru-
go: Gremičevih klavirjev in drugih ljudi; celo do-
bro oboroženega viteza v železnem oklepu, vósiat
in je ne tihome, da ne bi bil tukaj; ~~je pa~~ al pa
da bi imel kaj večje tovarnjaje pri sebi; kajti ~~al~~
~~je pa~~ imel se je bati, da mu bodo hoteli istr-
gati deklino iz rok, ako jo izvedo ali zagledajo da
jo ima. Lenico iz Loteske so ~~imeli~~ Gremiči
v hlepni ^{bržljane} dobro poznati in

"Koh gark, stopite ven!" pollice krčmarja, in ^{oba} odideta skozi vrata.

"Kaj pa tega vrag nisi trd, ~~edgemu~~ reče Turek Pavlu Lotekernu natihoma. "Dobro je bilo, da ste naticnik poteg niti ga doli; zakaj tako vas je pogledal, kakor bi bil hotel reči: kaj pa ti hodiš? Stojte bom videl, kaj imate s Kobičakom, in pa koliko ima ljudi seboj. ~~Laz sem~~ Mi smo na mulah moko prenasali in ne gremo brez Denarja domu. Lumbreg pa Gremčica, nasega tanega tako pisano gleda, kakor vašega očeta, Lasiravna je krasen zelenec, več ga je v jezi kakor v pesti. Taz bi skoraj rad videl, da bi se nas lotil, naučimo ga pameti za vse življenje, če le nema preveč tistih svojih brezovcev. Le počakajte."

Rekli sta stopi stari hlepec v vežo. Videl je sicer na cesti stati ~~jed~~ dva jezdeca in še tretjega konja, na katerem je eden držal gospico, a bil je premožki. Da bil obrnil svoje eno oko ~~na~~ tje kaj. Sel je neravnost a hlev, kjer je slišal glasen prepir med ~~st~~ stricem Kobičakom in vitegom Filnom. ~~Na~~ Poslednji je držal konja Pavlovega za brzdo in ga je hotel imeti. Krčmar je se mu je ustavljal, sicer ponižno vendar naravnost in trdovratno.

"Kratko in malo ne ~~ga~~ bom pustil" rekel je stric, ki je

videl da se bila tudi njegova dva klapca za
njegov hrbet postavila z dolgi in gnojimi vile-
mi pripravljeni gospodarju pomagati, ako bi
~~ni~~ gospod ~~je~~ spolnil svoje naprotanje in izdal
meč. „Kratko in malo ne. Ako bi bili moji konji
doma, rad bi ga vam posodil gospod s Lumbrega
kterega bi hoteli, ali sicer tega ali pa vranca. Ta
konj je pa tujega gospoda ki je v izbi. Lomente
se z njim, če ga vam on da je prav, potem jaz
ne morem nič reči in se bom rekel. Tako pa ne!
Kaj bi ljudje rekli, ko bi jim jaz zapravjal in razdal
kar mi spraviti dače. ~~Luzenberskem gospodu~~
~~desetino plačam, kar mi ne more.~~
„Tis, Kaj meniš, da te bom prosil,“ vije Lumbreg in
hoče konja odvezati. „Taz ~~ne more~~ ne utegne
pregovarjati se s teboj. Konja bo dobil najaj in
jutri, čigar je.“
„Ne bo nič! ~~gospod~~ vi, nemate v mojem klavu za-
povedati, jaz dajam Luzenberskemu gospodu
desetino in najem od Krčme, vam nisem nič
dolžen, pros. Kula, vzemite, konja ne boste imeli!“
~~in kar se je Krčmar~~
„Tis, ti mi boš branil, stoj! naučil te bom“ kričal
je Tilen in meč njegov bi bil pravico stonil
najbrž Krčmarju in klapcema v škodo, it prišlo.

Pri Toncu tudi z golim orožjem.

"Lares ne boste sedeli na tem konji, pri moji veri da ne; naj me na stare dni vrag ozame, če bom to gledal."

Tilen je pogledal, kdo da je & novi njegov nasprotnik.

Kobiljak ~~prigunec~~ je postal pogumnejši, videti

Da mu je došla v ~~resnici~~ ^{silni} pomoč, ~~pride~~ ^{pride} ~~konja~~ ^{ve uzdo} ~~konja~~ ^{trdnje k jaslin}

in jezik se mu je veliko urnejše vrtel. Tumbreg ni vedel

bi početi, ali bi se prepiral in pulil z ljudmi ~~ali~~

in tako počakal vragov ali zasel svojega

bosrega konja.

Tisel je tudi dedec Opasek v klen za oslom pogle-

dal, ali je ali se je vlegel. Ko pa je čutil, da je

prepirl, telkel je brz & po svojo kovano palico

izbo, češ da bi branil svojega uhana, ~~halo~~

~~Opasek~~ bode treba.

"Halo, fantje na noze, roparji so v klevu!" ~~Kričal~~

je v Krčmarstvo izbo in napravil vse ~~hlape~~ in ne

noze - halo žolne zelene, lenobe, Tonca bodo

vam otepli, vi pa sedite tukaj: "

Na ta Opasekov krič so ~~popali~~ ^{pograbili} hlapci orožje in

gremel ven. Tudi Pavel je šel za njimi.

~~Konja~~ ~~hlape~~

Tumbreg je se je bil res lotil starega ^{na pol slepega} hlapca, miče

Da bodl z lahkra pobilga ~~na tla~~ in potem pometal

se Kremlarja in klapca njegova. A kakor je bil
Tonek že prileten in s svojim krajšim mečem
na slabšem, ^{ustavil se je} vendar ~~se je~~ dobre ustavil. Kre-
mar in neukretna njegova klapca sta mu le
slabo pomagala. A težko bi se bil ubranil kre-
kim udarcem Tilnovim, ko mu ne bi bili prišli
tovarši na pomoč.

Vide svojega starega gospoda, katerega so ~~se~~ radi imeli
~~stari~~, planili so vsi na Tilna. "Pobij ga!" kričali
je eden. "Kaj, morda so vsi in kakor bi mogel bežati
je Lumbreg na tleh in nikdar več ne bi bil ustal,
ko bi ga stari Tonek sam ne bil varoval in pogovar-
jal tovaršev."

Lajci se zastili izpred dvora žvenketanje mečev in krič
ženskega glasu. Tonek pogleda ven in vidi ^{tu} mladega
gospoda, katerega je ~~on poznal~~ v boji hudem boji
s tovaršema Tilna Lumbrega. "Prijetli, pomagajmo
mu!" vpil je mož in ob enem skočil iz hleva na
dvor, vsi drugi za njim.

Ko sta namreč slišala jezdeca, da se Tilnu hudo godi v
hlevu konjskem hlevu, posvetovala sta se, ali bi mu šla
pomagat, ali bi ga pustila in ~~je~~ spodbola konje.
Vsek trenutek sta se bala, da jih bodo došli pro-
ganjarsci. Lenica ~~lahko~~ porabi ta čas, izgubi
pa rutino s katero jaz je eden tistih ustica, da ne bi
mogla klirati, ter ko vidi stopiti viteza iz Kremla

zaključiti ^{na pomagaje} ~~na pomagaj~~. Lezdeca, ki jo je bil na strani,
prizadel si je sicer, da bi utišal deklica, ~~ona~~ a
za Pavla je bilo dovolj slisati, da je nekdo v
v sovrznih rokah, ~~ki~~ ko že ne bita nježna deklica,
ktere to se ve da v mraku ~~zaprežnety~~ ^{zaprežnety} ni mogel. ~~Le~~

Precej je bil pred konjem, iztegnil silovito orožje in
je bil boj. Ne ve se, če bi bil oboje uspešno
ozlasti. Ker sta bila na konjih on je prejšin, ker
je moral se glava preziti, da bi devico ne zadel, ktere
se je eden vedno držal. Prista pa mu je pomoč
lo sta sovrznika ravno skušala popustiti vse
in niti. Ne samo klapci iz kleva, Tonek na čela,
ampak tudi Gremcic je prijezdil z ^{preco} ~~števila~~ števil-
nim kodelom na spehanih konjih.

~~Da Tilen in tava sprevljavalca sta bila poroganci. ^{2. knatline} ~~sta~~~~

~~Tilen~~ in vedel se je Pavel, ki je poznal u devici
ktero je ~~reprez~~ iz nevednih rok izpulil, lastno sestro
Lenico. L. veseljem je gledal zdaj ~~deklica~~ do rastlo
devico. Koliko razločka med ~~plato~~ otčijo deklice
in plaho ~~le~~ Devico, ki ~~je~~ je skušala na vrez
sujemu mladencu zahvaliti se. ~~Da jo je~~ ^{stet} ~~stet~~ Kako drugačn
je bila kakor tačas ko mu:
~~Precej je bil pred konjem, iztegnil silovito orožje in~~ Bče vedel je

Ko so bližnji inel' opraviti s Helenom in kovan-
ma, peljal je Pavel Lenico v prazno izbo.

"Lenica, pa ne poznaš več svojega brata Pavla?" šepetel
jej je na uho, in vzdignil železno nalčijo. Videla Lenica
v njegovem obrazu svojo lastno sliko in prelika pade
spusti se bratu v naročje.

"Ah Pavel, Pavel kod si hodil?"

Lehlo si misliš koliko si imata brat in sestra pove-
dati, če so ~~ti~~ ^{te} bile nemile ~~z~~ dogodbe za ~~te~~ ^{te} več
let in če se snideta zopet neznadoma. Vendar ko
maj sta se jela pomenkovati, zarli si se v dvorišči
~~glas~~ ^{se} več glasov kakor dozdaj prijazil je bil
Gremič ~~in klapci, ki so~~

"To so ~~gledalci~~ ^{gledalci} očtavi ljudje" rekla je dekle
"gotovo pride so tudi oče z njimi."

"Daj moram jaz proč, pred oči ~~me~~ ^{jim} nočem
priti," ~~ne~~ ^{se} odgovoril mladenec.

"Ah Pavel, ~~Daj~~ ^{jih} jaz ga bom posila na kolenih, od-
pusti ti bode, oče so dobrega srca, Daj proni-
jih se ti in ostani doma."

Zalosten odmaja mladenec.

"Ah ko bi ti vedel, kako nesrečna je tvoja sestra
kako nema nobenega človeka, kteremu bi mogla
vse zapreti, Pavel, gotovo bi ostal pri njej in

ne hodil po vetru, od koder te nekoč ne bode več nazaj,
in sestra ne bode vedela ali bi ji kaka za teboj ali
govojo govorila same sebe in --

Solze so jej ^{zglede} ~~zglede~~ oči in zatle glas. Nazočnost
bratova je stonla, da je pozabila na ravno prejšnjo
nevernost in mislila le nanj in njegovo osodo.

"Ali ti mi je oče odprl?" prasa Pavel.

"Gotovo ti bode, jaz ga ne ^{je} neham ~~poprositi~~ ^{prostiti}." odgovori
nazb. deklica. "Ah Pavel leprosim."

"Ne mi' močice! Pa odgovori mi tole: Tmaš' rada ženina,
ki so ti ga namenili?"

Zopet se jej solze in ji kaže mu odgovori: "Ah
Pavel, ti ga nisi videl. In ne bi bil se drugač' jaz
ga ne smem --"

~~Pavel~~ Shval se je ~~je~~ debel klorov glas iz dvora, ki je
povpreševal po hiši. Torej ~~je~~ Pavel ~~podjavstane~~,
pogleda sestro in jej reče: "Ne boj se Lenica, ne boš
njegova žena, zato bom jaz skobel. Misli sem le pogledati
in pozvedeti. Kdo ~~je~~ vam je in zopet vrniti se. At
zdaj počitkam se nekaj časa ~~vti~~ ~~ti~~ in sprenim
kupca nazaj od koder je prišel, da se se le snideva kje.
Kto bi se ~~repa~~ Očetu ne povedi ničesa, tudi ne da sem
~~tu~~ v deželi. Ah, boš imela priložnost najdes' me morda

pri Premčicu.

Komaj odide, stopi stari Ulrik z Premčicem v
izbo. Kratklo je reklo izkazovanje veselja, ki je
v del hčer zopet pred seboj, ^{jo} dan je imel ~~sed~~
~~rad~~ ~~boj~~ ~~ko~~ ~~ko~~ ne vsaki oče svojega otro-
ka.

Brecej so je torej ~~bil~~ ~~je~~ ~~je~~ premagala vsa
druga čutja jeza nad lastimi ki so mu je vso
to skrb napravil. Popred je prasel kje je
~~je~~ ropar Tilen Lumbreg, kakor pač kdo je
je otel iz njegov rok.

Kje je smeli? Kričal je, ~~da~~ ~~je~~ ~~mor~~ ~~Moravno~~
ga učiti kaj se pravi delata snubiti. ~~Til~~
~~Kakor~~

Tu pa je prabila Lenica in pogovarjala je Lem-
čič rekši, da bi se boj napravil z vso obliko
ako bi prebudo kaznoval viteza Tilen Lumbreg.
Moravno je trdil od kraja, da mu ni nič, ako
im ves svet boj napove, dal se je naposled
omečiti, in je ~~dal~~ ~~da~~ ~~bodo~~ ~~Til~~ ~~se~~ ~~meč~~
glomili in izpehal ^{pes} ~~ga~~ ~~na~~ ~~pot~~ ~~ko~~ ~~je~~ ~~pa~~ ~~do~~
ker je bil Til že ranjen na glavi in skod po vsem
telesu, bila je ta kazen že velike dovolj.
Kje Ulrik praval za tujim izgom, ni ga bil razti.

nikar. Osedel je bil konja in odjezdil iz dvora ~~in tja~~ Vitol
 bil ga bil človek lahko, kako je usmiljenje skazoval sovražniku, ki
 je bilna ~~Lumbreg~~, oslabiljenega in zgnusčianega v črni noči, ki
 se skoraj zibati ni mogel, vzel predse pred konja in ~~pot~~
 nesel ga do prve pinte Sumberske.

VIII.

Velika je bila noč gospodova in stitici, ko so zaslišali, kako je
 bil Vitol Sumbreg ~~z~~ grob zdelan prišel od svoje
 smrti iz Bolenske. Govorica je se mnogo povečala
 topljana njegova, čisto potlačila je vsako živico, čisto
 bil Vitol stonl. Sumbreg sam je ležal bolan na
 svojem gradu, tegoten in jezen.

Kan Ozbato Konei pri vinu sede je je prisegel in se zrlkel
 Da to ~~Kan~~ vramote ne more in ne bode prenasal, da se bode
 maščoval nad vsa Bolenska rodovalo. Njemu so pritegnili drugi
 in predno je zahajalo solnce drugega dne, imel je Ulrik
 iz Bolenske toliko sovražnikov, da so prežali na priho,
 da bi se spravili nanj, ~~leto~~ da skoraj ni bilo lahko vsik rešeti.

Vendar Ulrik čofak brez skoli hci v svoje globoke skalnate
 luknji, tudi če pesi lajajo okoli in okoli po njegovem
 gozdu, tako se tudi Ulrik ni bal, zaupal je v skalam in zidom
 ki so mu jih bili očete postavili, sicer priti je

pomnožil število hlapcev, in oborožil jih za vsako silo. Najboječnejši je bil gotovo v vsem gradu kipec kre-
kije na vsako način hotel grad zapustiti in omiliti
se domu. Toda kloik mu ni pustil, ter mu d. pravi,
da pride enemu ali drugemu sovražniku v roke, ako
poteje v sedanjih okoliščinah, ko vse preži nanj.

Bila je jasna noč, luna je svetila na nebu. V gra-
du na Soliski so vsi spali, le pomnožene straže
na obzvoji so počasno in enomerno korakale sem
tertje. Razum straž pač je bila še ene oseba v
gradu na nogah, in t. strežnica Leničina, mlada
deklina ~~ki~~ čez dvajset let stara.

(glej v drugi knjigi, dalje.)

Iz skrbnih pogledov v megleno dolino, kjer je bobnela
L. reka in kjer so klopotala kolera Graničičevega
amlina, kakor bi bil spoznal, da deklina nekoga čaka.
Res zaismi nekaj v grmovji in prikaže se moški
po stoni stezi, ~~ki~~ navzgor.

"Micika!" začel se zamolkel glas.

"Le sem pojdi, France!" bil je odgovor od studenta sem
in v dveh slokih je bil tu mladenec v navadni
chlapčevski obleki. Bravce se bode domislil da je
Le smo tega mladega človeku že videli in sicer
pri Ožbaldu Korenu ~~služboju~~.

"Tako prigas pridesi - sepetala je deklina - že sem menila
da te ne bo, da ~~je~~ si se mi izneveril."

"Kaj meniš? & ljubo moje da je Korinje precej tr-le
zaj," odgovoril je France, glasneje Rekor se je deklin
zdelo primerno -; ~~seboj je gubajla~~, precej - mraku
sem se zmešnrl in letel kalor lovski pes. Zdaj pa
ko sem ipl lesico ~~pod hujjo~~, ne dobom drugega
ka zmerjanje; kaj? nisem nič zaslužil?"

Rekor hotel je deklino poljubiti, a porinila ga da si nerada
od sebe.

"Da sem jaz izneveril? ~~balan se?~~ - govori mladici dalje -
Kdo ti je to ugnal, prašaj moža Korica gorile v
mescu, on ti bo povedal, da sem vso pot na te mislil,
in ljubo moje, se lica mi dar?"

"Da, pravo prico klicis, o ti; mesec je spremenljiv, vsak
teden drugače kaže, tak ti. Ludi."

"Ej ljubica, svoje usnjate klace, ki so undan nove, zastavim
da te je denes gospica tvoja, ki jo ima naš gospod iz Korinja
rad, ostela ga večerja in zdaj moram jaz trpeti."

Ko je zdaj hotel deklino objel, ni se mu tako brnila,
bala se je, ~~da~~ da ga je žalila.

"Kedaj si mi se obetal, da me boš vzel to leto jesen,
da boš dobil kmetiš, pa Bog in sveta pomagavka,
kedar je obetati, imas zmirom veliko besedi, kedar
pa pride & čas, ~~te~~ molčiš."

Frkrije si obraz z rokami.

"Hj, hčičelj moja, ne jekaj se in ne krenji; J. S. ilirij gor
v vašem sotorji mi zmirom bobni po zidu in
hodi, lahko te kdo zastiti, in je vselej je prei najin
zakon. Laj pa ni prei, ljubo moje, čez tri dni
te bom vzel za ženo, ako počes pameta in meti."

"Kaj praviš? Porednej, šale uganjaš z menoj?" reče dekle
in pogleda svojega ljubljence Franceta.

"Le poslušaj me hčičelj, Moj gospodar bžbalo Koren,
to ti je ves drug mož, kakor vaš debelih trebuhar. Ko
včas preveč ne pil in hudi ne bil, prvi Marusi, ne hč
bi ga tarega. Kaj mi je djal? Mislil si, rčeraj mje
je oprico velik gospode obljubil dati pristavo men
in tebi in otrokom najinim, ako jih nama bo
Bog dar in svet Sentjanj. ~~De~~ Tudi mi je obljubil
pet njiv polja in hote in živine in ~~neke kupa~~
kobilu Muru, ki jo jezdim ~~je~~. Vse to mi je oblj
bil, čale če boš ti hotela."

~~Menda vender ni bil takla rečen. De in jel.~~

"Taz? - rekla je sekla in oči in usta odprla, gash
šavni da se jej ^{bodo} spoln^{ilaj} najolajše ~~je~~ in nej
vročejše želje."

"Ti, ti! - Ali mi boš storila, kar je treba?"

~~Kam!?~~ "Kaj hočeš od mene? Taz bom stori
la vse, da pojdem --"

"Ti^{si} dobra dellica - rečelapee France. - ~~Pa~~ Moj gospod
 bi rad dobil Lenico tvojega gospodarja hčer. Saj veš
 Da so vaši gdo ravnali z Filnom Šimbregom, ki je
 zanj snubil pri vas. Vsi gospodje mu hočejo pomagati
 in glej + micelj" ti tudi. Pa da veš da mi nikomur
 ne poveš - (tu je govoril še bolj tiho) te dni pridemo
 in obležemo grad in gospod vzame tvojo gospo
 lepo Leno iz Soterke in na Korinje, in če boš ti odpula
 te-le vrata podzemeljake, kakor hodiš k meni ven kaj
 boš imela pristavo in svoj France bo vesel."

"Kaj praviš?" ~~Pa~~ ne, nikakor, nič hudega mi
 ni + storila nikdar, in jaz bi jo zdaj izdala sovražniku.
 Ne France, ne obetaj tega."

"Ho, ~~last~~ trešči me blisk, kakovemu sovražniku. Ali
 ni bolji Koren, kakor tista Baba iz v klavah iz dubljane
 krav al' krava, ali hudie. Ali da boš odpula
 + tisti večer, kadar pridemo in se obležemo po
 tem hribu? Če ne boš ti ne bode nič koristilo.
 Toliko bo nas to trave in gljiv po dežji. Grad
 razdenemo ponev al' pollej in vse pomeče
 Koren v Gremčičev jz, še tebe. Ako pa tako
 z Lepo pridemo v grad se ti ne bo nič hudega
 primerilo, ni tebi ni nikomur. Bos' z?"

breg tebe

~~Rekla~~ Deklica ni vedela kaj bi rekla, izusti nazadnje, vendar
z omahovajočim glasom: „ne bom ne France.“
„Kakor češ, Micelj - odgovori hlapec - jaz pa se
vzajem v Krko, v vredo kjer je najgloblji. Takaj
drugače^{mi} mi mogoče živeti, dobiti te pa ne more
drugače. Saj vidim da ti^{mi} ni game, v vodo bom
skočil, ti pa boš imela na vesti, Micelj, če pojde
v pekel.“

Rekli hoče oditi, a strežnica ga pokliče nazaj.
„Ali veš, da ne bode nikomur nič storki, ne jaz
proda ni gospodičini?“

„Vem!“ pritrdil je France in na novo zrl dolžavno.

Oni volila je ~~napred~~ nazadnje in znenila sta se.
Kmalo potem je mladenec vesel teklo po grmovji
navdol proti reki, odvezal mali čolnček in raz-
legala se je vesela slovenska pesem ob samotni
bregovih iz čolnca po veslajočega po plitvi
vodi Krki.

Deklica je še dolgo gledala v megleno ~~in~~ dolino
dokler je ljubeza slišala. Ko so pa zadnji glas
izgubili se v daljavi šla je tudi ona po skriti
luknji v grad gor nazaj. Morda jo je vest rekla
da je ~~prosta~~ odločila izdati gospodo svojo. A utala

žila
spalni
to je
ženin
ne n

Gren
med se

železn
ni bit

čez po
Kaj
Kaj
časti

Kakor
je mo
riba.

Kaj
K Gre
vedela

s kteri
Kaj ve
Dal n
vratno
grojski

žila nje srce kakor se je ravno dalo. Ko je šla mimo
spalnice Lenine, zdelo se jej je, da je čula vzdih in
to je je utisnilo se bolj ~~solze in kesanje~~ ^{solze in kesanje}. Oprostila jo bom ^{vsaj}
ženina, ki jej ni po godu, ⁱⁿ kaj mi bo odnehal, drugače
ne morem, Franceta ne morem pustiti."

IX.

Gremčičev ^{hlepri} so se skrivnostno pogledovali in se petal
med seboj, kdo more pač tuji gospod biti. Kaj je črn v svoji
železni obleki kakor tiva noč (prišel k gospodarju), ticer
ni bila navada, da bi gostje ni bližnji ni daljni hodili
čez potocbo k lastniku, ki ni bil plemenitega kolena,
^{kakor carno} kot Gremčič. Videli so tudi, da gospodar nekoliko praveč
časti in da sta si posebno prijatelja, Henri Tonel, ki je
kakor se jim je zdelo edini vedel, kdo je tujec in kaj, bil
je moški najavnejše poudarosti ter je molčal kakor ~~2~~
riba, ~~ali je kdo izmed radovednih.~~
~~Kaj je bilo, ko je prišla b. bila sta Lenica z grada dol~~
^{ko je vedela da} k Gremčiču. ~~Kaj razum lepega priljubljenega krajca je~~
~~vedela je, da najde dol, tudi ljubelega brata, koga~~
^{toliko} s katerim bi ~~se bila~~ ^{toliko} rada pomenila govorila
kaj več, kakor jej je bilo doslej moči. it oče se ni
dal ni kakor preprosti, z nobeno rečjo prevariti. Tudi
vratno je hotel, da ne sme nikamor in ni kakor prestopiti
grajskih vrat, kakaj pesi bodo lajale se nekaj časa

#1

skrivaj in očitno obrog v glavi. Ker jo je eden skupil in sramoto prinesel ubito glavo domu. Tako Pavel, ki je bil ~~prvi~~ pri vsemu gospodarju na bregu, ni nikakor mogel priti s njo se sestro.

Ko pa je Ulrik šiel, da je mlad vitez v dolini, ki je veliko pripomogel da rešiti njegovo hčer, ~~ki~~ poročil mu je, da naj ga počasti za nekaj časa v gradu, kjer bo de našel gostoginj^{ov} hčer. ~~Pavel~~ ^{Ulrik} Družec ~~ki~~ bil Ulrik^{ov} neznan zamezil ~~neke~~ ~~službo~~, ki ~~ki~~ ne bi bil ~~ki~~ hotel njegovemu povabilu casti, zdaj pa se je bilo prigodilo nekaj drugega, ki mu je pregnalo vse ~~drugo~~ skrb in misli iz glave.

Prišlo je bilo s Korinja pisano v latinškem jeziku in pater Placid je strahoma tolmačil besede takole:

Vitez Ojbaldo Krenj s Korinja, Miroslav s Koke, Elen s himbrega, Marko z Lnojil, ~~ki~~ večke druge gospode se je bralo, kateri ni shranile pravljice) ~~da~~ naznanimo in damo vedeti in na znanje Ulriku iz rodu Loteskarjev, ki se peča s nevrednim in sramotnim prekupevanjem, ki ~~ki~~ je / si je predznil osramotiti in ~~in~~ hlabrega

Toda ko je Pavel nepoznan dobil od očeta vabilo, zapustil je Oremščico hčer in postal se ob Krtki naprej, ~~ki~~ obljubil hčer ~~ki~~ gospo Darju da se vene v krestnem času. Kajti pri vseh svojih dobrih lastnostih bil je bil prevezeten preveč. Kakor da bi bil prvi stopinjo storil spravo storiti z očetom.

in slo
jin s
Dor
mei
Kier
zda
sod
njega
plat
pobe
je bi
pogu
novica
nad nj
~~ki~~
Loteska
val je
naj le
je Kor
za tri
menda
~~ki~~
število

in slovečnega viteza Filna iz Lumbrega, ki je ~~bil~~ po pravici
 in spodobnosti prišel snubit njegovo hčer za nas,
 Da bodemo mi vsi imenovani vitezi in naši podložni
 meščevali se za tako oskrumbo."

Ker bile ti lahke reči za Ulrika. Videl je, da so se
 zdaj sosedi zedrnili zoper njega, dolgo ^{rastoci in gojeni} ~~gojeni in~~ njihov
 sad, ki je do zdaj mirno in lepo šel zraven in okoli
 njega, žugal je zdaj v plamen udariti in ob vseh
 platch osmoditi ga. Kar je hotel po vse sili brz
 pobegniti, da patku že dolgo ni bilo več, klapcev
 je bilo sicer mnogo ~~in najeni~~ ~~niso bili~~ in bili so
 pogumni ~~ali ne~~ a vendar se je vedelo, da jih je
 novica preplasila, ko so slišali da pride velika vojska
 nad nje.

~~Ukrivela~~ Oživela je pa v tem trenutku stara kni
 goterjeve rodevine v mirogubnem Ulriku in pokazo-
 val je, da ni brez pragna. "Kaj le pridejo - rekel je -
 naj leže dve promlad in tri zime okoli po tribu. Li dorje nasi
 je kamenito tla in debelo, voda inarno v vodnjaku, vina
 za tri leta v kleti, in živeža dovolj in mešer in punit
 menda tudi ne bo de manjkalo, ako so jih potrebni."

~~Pravijo pa~~

Ukrivela klapcev je iz svojih vasi pomnožil, kolikor

se mu je zdelo potreben, nanesil hrane v grad, utrdil in popravil okoli in okoli. Ker je bilo treba in v naglici pripravil vsega. Ni mu bilo težko, ker ljudstvo ga je imelo rado, pomagalo mu in pomagalo se mu je vse.

~~Se je pustil v taboru~~

Marko Gremšič v dolini ~~sice~~ smel očitno pristopiti in znižati se s starim prijateljem Ulikom, ker njegovo domovje je stalo na planici bilo je zavarovano le z lesom in ne zoper močnejšemu sovražniku; bati se mu je bilo po vsi resničnosti, da bi potem takem najprevo požgal njegovo domovje. Vendar pomagal je grajočču pri pripravljanju. Bil kor je mogel in še posebej točno obljubil očitno z desnice pristopiti k njemu in za njegovo brambo, ako bi se mu hudo godilo. Takaj bilo je nekaj v gradu, zakar je bil Lenez Gremšič vedno pripraven zadnje in najnevarnejše stopinje stopiti, tudi smrt pred oči — braver čestiti bode ugenil. Ja mislim Lenico.

~~At~~ Brez strahu in bojazni je gledala Lenica ne navadne vojne priprave. Lase je ni skobel, a

Kedar je mislila, o očetu, kako je v ^{Krke} svornostu s soseski
~~in pomislila~~ ^{Krke} da je vendar pa le mogoče, da bi sovražniki
~~na tak način grad osvojili~~ ^{Krke} in tačas je bala zanj in
 za njegovo življenje. ~~in kar jo je tobižilo, bilo je to, da je~~
 A gotovo ne najmanjše tobižilo jej je bilo to, ^{ker} da je vedela, da
 jej je ~~brat~~ hraber brat ~~in~~ v deželi, blizu nje in očeta,
 gotovo skrival in znal pomagati v nevarnosti.

Kalo jej je bilo za Rupca Krava, pravijo celo, da je bilo malo
 vesela videti da je gospodok za zmirom ~~dal~~ ^{menj} bil očetu po
~~dal~~ ^{svojo tojčino in skrbjo za lastno življenje;} vseh, ~~ker ni govoril od njem, kakor tako~~
~~in prišel je~~ ^{prida je imela.} ~~Vesela je~~ ^{da jej ni več trobil}
 vedno in vedno na uho o svatbi, in o svojem bogastvu, in
 o veseljakih in užitekkih, ki se dožive v mestih.

~~in pol dne drugega dne je plavala pripravljen~~ ^{Štari}
 Opasek, ki se je s svojim toroornim oslom Khanom,
 ravno hotel vrniti in druge soli naložiti v dolini
 krajih, ~~in prišel je~~ ^{ginal je} svojega ~~in~~ štirinovega
 tojčarja ~~in~~ po poti od Dremčica. Komaj pak se
 je gresnikil v ovinku in prišel vrtu malega klancea,
 in zagledal je veliko trumo v orožji, ki je šla ravno
 njemu nasproti. Prož prime Khana za gobec
 gasnice ga na sredi cesti, in na vsi moč
 je moral teči z njim vso stopajo do mlina.

Opaschovo poročilo, da je sovražnika kakor muk o svetem
Vobanu, spravilo je Gremičeve klapce na in gospodarja ne
noge. Latvornice pri mlinu so zapeli, drugi zaklenili
in podali se v ostriž napravljen iz kolja okoli hiše.
Razdelili so si že pripravljeno orožje in čakali. ~~Ni~~
~~namreč vadi~~ Gospodar ni še vedel kaj bo, ali bodo
šli mirno mimo njega, ali pa ~~ne~~ bodo treba
brantiti tudi njemu in metje z desnico.

"Kavi jim menda vendar ne pustimo, da se lahko lepo
prepeljejo čez vodo, ko nam nad glavami strop
papatijo?" Jhal je v ~~tem~~ vplavljem vretji ~~stan~~
klapce Tonk Gremičin.

"Res, pojte in prepeljajte jo na drugo stran" reče
gospodar ~~in stoji drugje~~.

Klapce pač gre, dveje plavi in jih spusti po
vodi rekši: "Do nočja ni zdej zločja da b. ~~le~~ jih
neslo, ~~ako jih pa~~ bomo jih že dolili; ako jih pa
samo unkray prepeljemo, poplovata dva vraga
tjekaj in delo naše je zastoj. Mlad človek ne vidi
dostikrat dalje, ko v žlico in stledo."

Kmalu je stala velika vrsta vojakov na konjih in peš
ob bregu gradu nasproti. Iz Gremičevega doma bi
~~ji~~ bil lahko ~~nekoli~~ prave z puščico zadel, kar so ~~cto~~

mlajši klapci hoteli poskusati in bi bili tudi poskusili.
 Da jih ni protil mladi gospodar in L. Tonck. Poslednje-
 mu je bilo očito, da je smrt in ogenj gotovo ~~in~~ poslednje
 reči domačiji in prebivalcem, ako se vse to krdelo zapodi
 vanje. Videl je posbilo, da se ravno poganjajo s tem nabregu
 o tem, ali bi razdeli tudi Gremičev dom ali ne. ~~Da~~
 je bil prijazen.

Dasi ravno u se eni zelo hudovali zaradi tega ker je pospravil
 plavi in jim tako za precej časa vzel pot čez vodo, dasi ravno
 so sklepali nekteri iz tega ker je zaprl vrata in ~~se~~ razpr-
 stavil orožene klapce po leseni hodnjavi skoz hišo, da
 je v prezi s sklenikom soliskarjem: ukrenilo je vendar nazadnje
 večje število, da se pust gospodar Gremič pri za zdaj
 pri miru. Vzlasti bžbalo koren jerazodbo stord ~~da~~

v prid Lanezu Gremiču, ki mu je Lajal vic brat
 že na upanje polne sode, čeravno je eden vitezov
 trdil, da je ~~da~~ so bili tudi Gremičevi klapci
 go pri tistih, ki so pobili postenjaka Filna na tle
 in ~~ga~~ potem sramotno izprodili v črno noč.
 Toda čestiti vitež sam ni mogel doprivati, ker ležal
 je bolan na ranah v svojem gradu Lumbregu.

~~Gremič~~

Približal se je torej Gremičevemu domu klicati
 s tem opomenom, da naj ~~se~~ ostane miren v svoji.

čisti, ~~aka~~ sicer bi se vitezi (imenoval je imen velike)
obrnili proti njemu naprovo.

"Dokler se nam bo zdelo" rekel je Lonek natihoma,
~~und~~ gospodarij pak da naj se poda za zdaj, ker
drugega ni mogoče.

"Črni bog, bes!" rekel je Oprasek, ki je tudi ogleda-
val številne družali' obožencev ~~ki~~ s palicami
- jaz bi rajši videl, da bi bil tisti gospod vitez,
ki sva uni večer skupaj hodila, ~~in ki je bil še~~
~~tu~~ ~~Rij~~ ~~bil~~, kakor da bi mi ranjca mati iz groba
na zemljo ustali - Proč jim priganesi! Dandite
pri moji veri, ušesa naj mi grasto kveče kakor
mojemu Ahamu, ~~če jih~~ ako bi jih ne bil deset
na en pot pozobal in potolkel tacih kakor so
zunaj; Devet bi jih pa Taneg Gremič; in vrag
me naj ima na stare dni, če bi ~~jih~~ Oprasek in
ta-le palica Kovana ne prišla tudi eneemu
do Rože.

~~Udela se je, kaj bi bilo mogoče napraviti.~~

~~Medtem ko so zdalej delali plavi in prevajali~~
sabe in konje, imeli so gori na gradno drvo
pripravljati se na brambo in opazovati sovraž.

možni razumeti, če kod toliko drznosti, kmalu nam jim
je bilo jasno.

Medtem ko je v gradu stalo vse na zidu, ~~se~~ zaski
se strasen ^{velik del} kotov dvorišče; sovražniki ~~so~~ ^{le} bili v gradu.

~~Francetovi, ki niso noco~~

Ulrik, ki je opominjaje klapci hodil okoli in okoli po
obzidji, videl je zdaj na enkrat svojo lastnijo sebe
in svojo hčer v rokah sovražnikovih. ~~Ulrik~~ Izdajstvo.
opil je, zdaj se le domisljati se na podzemeljsko
pot, za katero je mislil, da le on ve v vsem gradu.

~~Ulrik~~ Izdare meč in se zažene na ~~progo~~
brdlo. Na prvi mah pobije prvega izmed sovražne

me, Franceta Korčakovga klapca, ki je ~~se~~ ^{se} bil
Vendar bil je preokoren in predebel da bi ~~se~~ ^{se} branil
sam, prepozno so mu prišli najercineji klapci
na pomoč, ~~medtem~~ eden ga zabode pod pas,
Ulrik s hitrostjo
ki ga zalije v zgornje ~~se~~ ^{se} na tla.

Ko so klapci videli to blisk naglo zaskisali sovraž-
nike v gradu, ne vedo ~~da~~ ^{da} so prišli; men-
li so da so v zvezi s hudobnim duhom, ki jim
je skozi zaprta vrata pomagal; še bolj pa ko
so videli gospodarja pasti, ~~medtem~~ ^{medtem} nehali so
braniti se. ~~Kmalu~~ ^{Kmalu} so bile velike vrata na stečaj
odprta, Lomne so vrele v grad; klapce so povezali.

X.

X

Falo

~~on 11~~

Isles

in h

take

~~the~~

in so

entlo

starn

zdar

Len

Ta p

rajer

in G

ni

Ki s

nedo

cor

nis

Da

hier

Lip

ter p

Zalostna noč se je razlila v ožo temoto nad gradom.

~~Na vr~~ji Divji hrum zmagovalcev, ki so prokusali
sosesterjiva vina, razlegal se je daleč v dolino. Gospodje
in hlapci, vsi so bili take misli, da ni vsak dan
take prilike in misl delali sedom nečasti.

Razoroženi in povezani so bili domači klapci
in so skripaje z zobmi čuli vpitje geleh si se
enkrat dobiti meč v ~~roki~~ roke. Glasno so vzlasti
stari žestri služabniki javkali in tožili: Kaj bode
zdaj z ~~klavirjem~~ siroto, ubogo ~~dekle~~ gospico
Lenico. Stala

Lenuco. shala
 Ta pa je ~~bl~~ svoji sobi, pred njo je ležal oče, smatno
 ranjen. Taci deklica ne bi bila prestala tega večera, a šlo
 in Gubezen do očeta jej je zbil vse drugo iz glave, da
 ni mislila na nevarnosti, ni ne na druge tovarše
 ki so bili z njo gđaj pod isto streho. ~~He~~ Dekliška
 nedolžnosti in krepkosti je imela tudi pri razdiranih
 sovražnikih toliko moči, da se deklici ni upal
 nihče blizati. Konec je celo zapovedal ^{sojcin} Gubezen
 da so nesli ranjenega Elrika v sobo in ga ~~ga~~ prepustili ga
 hčerinih rokam.

Lopovščina je zdaj zela hribem očeta v na pol mrtvo oko,
ter poslušala ^{njegovo} ~~ga~~ ^{ječanje} ~~ga~~ ^{govorjenje}. Rana mu je bila globoka,

ravno pod srcem. Čutil je da ne bo dolgo živel."

"Ah deklica, - stokal je bolnik - Lenica, kako težko težko grem jaz s sveta. Kaj bo iz tebe, ki nemaš nobenega človeka, ki si v rokah razbojnikov." ~~XXXX~~

"Ne bojte se zame, oče! Pavel je ~~vedel~~ blizu, govorila sem z njim oni večer," ~~se obala pustil sestro~~ ---

Ko je Ulrik zaskočil ime svojega sina, skočil je v svoji postelji po koncu. "Kdo? on je v deželi?"

"Da, Pavel ne bo pustil sestr očeta in sestre v tujih sovražnih rokah."

"Ha! zdaj razumem! - spjal je Ulrik - on, on je izdal svojega očeta, izdal domačijo svojih dedov, kjer kraj kjer je zibel njegova lekla. Prokletev --"

"La božjo & voljo, oče, ne obdolžite ga, ne kolnite lastne krvi, kaj ko bi umrli" prosila je solzna deklica.

"Res je deklica, umrl bom in ne bom ga klat. A vedi in pomni do smrti, kdo je zasadil meni meč v srce. Kdo je tebe izdal sovražniku tvojega očeta. Tvoja duša ne ve za podzemeljsko pot, ~~ki jo~~ po kateri je peklenški duh prinesel ~~te peklensko~~ v grad. Čuj, kako kriče in ~~sapajo~~ tvojega očeta ~~in~~ in dedov njegovih hčur sklonijo, čujes deklica! Kdo se izmed njih zmeni da ~~nikoli~~ ^{leži} zadri? Loterkar ~~na smrt~~ ~~na smrt~~

je bil sovražnik pred grad prikazal. ^{najprej} ~~so~~ je ogledaval, kako so se pripravljali drugi na boj in pripriliki tudi klet in rotil se sam nad seboj, da se je bil izgubil toliko pameti in čel ~~ne~~ se med divjake ženiti. Rad bi bil sicer čel doli na ozidje, kjer je celo Lenico nadel stati, ali bal se je, da nebi nevidoma kakšna pušica priletela in njega zadela, česar pa za ves svet in še za Lenico po vrhu ne bi bil hotel. ~~pot~~ Ko je previdel sovražne trupe naenkrat kakor iz zemlje ~~raz~~rastle stati sred dvorca, ki je ~~se~~ čul leničin krik in je videl, kako se je sklanjala čez na pol mrtvega očeta okoli in okoli polna sovražnikov - takrat je in čel pomagat ne, ampak ~~ki~~ se je zaprl je lenico ~~in~~ zapelnil ~~v~~ in podprl dvor. Vendar ves strah, ki ga je preital v eni obliki uri čepi to svojim kotu in obljubovaje ~~in~~ mnogoteri reči Bogu in sebi, ki bi jo srečno utegnil tej nevarnosti zadržati je romplanje tudi na svoje dvor. Kiro ga mogle dolgo braniti, kmalo so jih ~~ki~~ nočni ljudje, ki so plena iskali ~~pod~~ odpekni in Boštjan Kras je ~~ta~~ trepetaje stal pred ~~ta~~ vitezom poštenjakom, ki ga poznamo. Lahko bi bil z malim odšel, a ~~je~~ v svojem strahu je ~~se~~ sam prvi vitezu

pomnil velik odkupiček, ako ~~ga~~ ga varuje surovost
in sile svojih tovaršev. Vitezu je to bilo jako pogodu, de-
narja se ni nikdar branil, zakaj bi ga ne vzel, koga
gudje radi. Tade, reklo je in pustil dva svoj hlapcu
za stražo, obljubevši jima odškodovanja prolati
Kleti. Tako je bil ~~ta~~ gospod iz mesta privlečen prej.
Lahiti se z dvema hlapcema, kista ga neprenehoma silila
piti, ~~in~~

Ko je prišel v veliko sobo pred vitezo, poklanjal se je
okrog in okrog nikoli:

"Ti, ~~mi~~ si tiista stikant, ki stiče stoli naših
deklar?" Gjal je koren vedivši pred seboj Krava.
"Gospod, - odgovoril je Boštjan Krav, - jaz nikakor
nisem mislil ni vedel, da je deklara vam namenjena;
~~Long je vam~~ iz srca vam jo rad prepustim in se vrne
in ako hočete, dam vam za svojo protest kar je prav.

"Ti p nabore, boš meni dajal?" kričal je ozbal
pijan, - "ti boš -- ali! ~~ven~~ ven iz ž njim, ven -
na prvo vejo ga obesite, Peter si me slival, na
prvo vejo ga obesi, da bo pomnil kdaj se žnil,
ha ha."

"He Krava! ali tako se budica klješ - ~~pit~~ kriči
drugi - ne, to imaš kupico vino, popij ga,